

veto

Onafhankelijk weekblad van de Leuvense student

België Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817

afgifte: Leuven 1
weekblad - verschijnt niet van
juni tot augustus

Rapport klaagt lethargie kabinet Vandembroucke aan Academisering in gevaar?

Het afgelopen halfjaar kregen de verscheidene universitaire associaties bezoek van de Erkenningcommissie (EC). Die instantie bracht in opdracht van de Vlaamse Overheid het academiseringsproces in het Vlaamse hoger onderwijs in kaart. Na uitstel (zie veto 1) is het rapport van de voortgangstoets nu gearriveerd.

KEN LAMBEETS & ROEL MOEURS |

Om meer input van de instellingen te kunnen verwerken, werd het rapport ingehouden op de studiedag waarop het gepresenteerd zou worden. De commissie kreeg veel kritiek, zowel van de associaties zelf als van de betrokken instellingen. Die commentaar is nog niet verdwenen. "Onze interne evaluatie was veel diepgaander dan de voortgangstoets zelf" vertelt André Oosterlinck, voorzitter van de Associatie K.U.Leuven. "Hoewel dit rapport al beter is dan het vorige (*het ingehouden rapport van september, red.*), heeft de commissie nog steeds te weinig tijd gehad om echt diepgaand onderzoek te voeren." In de inleiding van het rapport haalt de EC aan dat de evaluatie van het academiseringsproces op metaniveau geschiedde. Over de betrokken opleidingen kan ze vooralsnog weinig zeggen.

Over het algemene academiseringsproces is de commissie nochtans optimistisch. Hogescholen en universiteiten werken goed samen en de invoering van de associaties is volgens de commissie een reden waarom de academisering momenteel "goed op de rails is gezet." Toch worden er ook enkele pijnpunten blootgelegd.

Een van de eerste en algemene

opmerkingen die de commissie heeft, richt zich niet op de instellingen en opleidingen die ze moest evalueren, maar eerder op haar opdrachtgever zelf, de Vlaamse Overheid. Die zorgt voor te veel onduidelijkheid. Zo zijn er drie jaar voor de deadline nog geen decretale einddoelen vastgelegd en bestaat er onduidelijkheid over het bestuur van deze opleidingen. "Een weinig bevredigende situatie," stelt de commissie. Oosterlinck bevestigt: "Dat aandachtspunt hebben we zelf aangebracht. Momenteel beschikken wij associaties slechts over voorlopige eindtermen die bovendien weinig actueel zijn. Het is moeilijk om daar mee te werken."

SATELLIETLOCATIES

Over de bestuurlijke en systematische invulling van de Associatie K.U.Leuven is de EC tamelijk positief. Het feit dat er van in het begin gekozen is om de opleidingen te laten inkantelen in de universiteit en dat recentelijk het universitair bestuurscollege is uitgebreid met drie hogeschooldirecteuren kan op veel bijval rekenen vanuit de EC. "Wij spelen hierin een voortrekkersrol," weet Oosterlinck, "andere associaties baseren zich op het Leuvense model." Toch waarschuwt de commissie voor praktische problemen bij instellingen die aan de rand van de associatie

"Walking on a string"

Afgelopen donderdag konden bovenstaande benen bewonderd worden op het Ladeuzeplein in een sessie over verkeersveiligheid. Lees meer hier over 9.

liggen. Deze riskeren "verarmde satellietlocaties" te worden.

Een andere kwaal die het rapport aankaart is de eenzijdigheid waarop de associaties en de betrokken instellingen zich focussen. Academisering wordt te veel uitgedrukt in het omhoogtrekken van het aantal wetenschappelijke publicaties en het aantal doctoraten. Deze verwetenschappelijking van het personeel is volgens de commissie een belangrijk element, maar zeker niet het enige. "Er moet ook aandacht besteed worden aan de opbouw van een curriculum. De instellingen zouden er goed aan doen om een bredere visie op academisering te ontwikkelen."

De instellingen wijzen op hun beurt opnieuw op de onduidelijkheid van hogeraf. "Er is momenteel

geen duidelijkheid over eindtermen en profilering. Vicerector Humane Wetenschappen Filip Abraham heeft met zijn commissie mooi werk geleverd. Hij heeft op voortreffelijke wijze onder andere het verschil gedefinieerd tussen de opleidingen handelswetenschappen en toegepaste economische wetenschappen en burgerlijk en industrieel ingenieur." verdedigt Oosterlinck.

De commissie pleit voor een duidelijkere visie binnen het kunstsonderwijs. Het publiceren van artikels en het aannemen van doctorandi is daar immers geen maatstaf voor grondig onderzoek. "En," zo gaat het rapport verder, "academisering mag de professionele oriëntatie van de opleiding niet in de weg staan." De überrector

begrijpt de bezorgdheid van de commissie: "Onderwijscoördinator Ludo Melis behandelt momenteel die moeilijke en complexe kwestie. Hij moet samen met de betrokkenen bepalen wat onderzocht moet worden en wat niet. In pakweg de filosofie is het gemakkelijker om de brug tussen cultuur en natuurwetenschappen te slaan, in cultuurwetenschappen is dat moeilijker en in kunsten nog moeilijker."

Ondanks de verscheidene pijnpunten qua eenzijdigheid en onduidelijkheid zowel binnen als buiten de instellingen, blijft de commissie optimistisch. "Het nieuwe elan en de nieuwe uitdaging die academisering inhoudt heeft in een aantal gevallen zonder meer positief gewerkt."

Groot Dictee der Leuvense Studenten

Dinsdag 18 november stelde de PDS aula haar deuren open voor het Groot Dictee der Leuvense Studenten. 248 studenten namen de proef op de som en penden de tekst van professor Herman De Dijn al zuchtend neer. "Is de ziel van de mens meer dan een luttel gradatieverschil van chemische stoffen over een membraan," vroeg

de professor zich af waarbij hij met woorden als decalage, co-existentie en faliekant menig student uit zijn lood sloeg. Als kers op de taart eindigde het dictee nog met een serie van vijftien woorden die gerust de *spellingskillers* van de avond mogen worden genoemd. Gelukkig vergulde de bekoorlijke radiostem van Wim Oosterlinck de

pil door de tekst op een zeer aangename en rustige manier voor te lezen. De dictees werden vervolgens verbeterd door de medewerkers van *veto*, terwijl Lenny Naakt — en dus zonder zijn wespen — voor de muzikale inkleding zorgde.

WINNAARS

Of de Leuvense student in dit SMStijdperk nog fatsoenlijk kan spellen blijkt niet al te duidelijk uit

de resultaten. Acht mensen maakten vijf of minder fouten en het algemeen gemiddelde strandde op 15,4 fouten. De winnares Birgit Kuppens spelde slechts twee woorden verkeerd en werd beloond met een woordenboek en een gouden pen. De tweede en derde plaats gingen respectievelijk naar Marlies Vervloet en Valerie De Raeve. Het globale klassement van deelnemende kringen toont dat Babylon zijn eer hoog houdt en

zich de titel van best-spellende kring mag opspelden.

Er waren op het dictee ook een aantal genodigden die de uitdaging aangingen. Zo maakte LOKO-voorzitter Arne Smeets veertien fouten en ondervoorzitter Maarten Gerard slaagde met vijftien fouten.

(15) |

GROEPT

INTERNATIONALE HOGESCHOOL LEUVEN

WWW.GROEPT.BE
ENGINEERING • ENTERPRISING • EDUCATING

(advertentie)

Veto trakteert:
Motek, Donavon
Frankenreiter
& A Brand

Spanningen tussen Leuvense studentenraden LOKO en StAL

“Strubbelingen betekenen niet einde samenwerking”

Er zit tijdelijk ruis op de lijn tussen de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) en de Studentenraad Associatie Leuven (StAL), de studentenraden van respectievelijk de K.U.Leuven en haar Associatie. Een standpunt dat LOKO weigerde goed te keuren in voordeel van StAL verhitte de gemeederen. Hoewel er al langer wederzijds ongenoegen sluimert bij beide organisaties, is het op de laatste Algemene Vergadering (AV) van LOKO tot een opstootje gekomen tussen de twee voorzitters.

AN MOERENHOUT & MAARTEN GOETHALS |

Toen Thijs Smeyers, voorzitter van StAL, verduidelijking vroeg over de houding van LOKO op de jongste AV van StAL, blokte zijn collega Arne Smeets de discussie af. Die argumenteerde dat het punt intern geregeld moest worden.

VERDUIDELIJKEN

Dat LOKO al langer geen deel meer uitmaakt van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) is geweten. Maar dat de samenwerking tussen LOKO en StAL mank loopt, is een nieuw gegeven.

De manke samenwerking bereikte de voorbije week een hoogtepunt met de stemming van het standpunt rond het probleem van leerkrediet op de AV van StAL. Vervolgens vroeg Thijs op de AV van LOKO verduidelijking. “Ik had het standpunt namelijk samen geschreven met een vertegenwoordiger van LOKO,” zegt Thijs Smeyers. “Hij zorgde ervoor dat alle opmerkingen van LOKO werden opgenomen in het standpunt. Op deze manier was het standpunt zeker en vast conform de verwach-

“VVS staat op onze AV-mailinglijst”

tingen van de studenten van LOKO. Onze verwondering was dan ook erg groot wanneer alle leden op onze AV voor stemden, maar de vertegenwoordigers van LOKO als enige tegen.”

De reacties bij LOKO zijn verdeeld: Arne is volgens eigen zeggen niet voldoende op de hoogte van de

gebeurtenissen om te reageren. “Ik stel al mijn vertrouwen in het beoordelingsvermogen van de vertegenwoordigers.” De vertegenwoordigers op hun beurt wensen het debat eerst intern te voeren.

UITWISSELEN

De problemen tussen de vertegenwoordigers van StAL en LOKO beperken zich niet alleen tot het stemgedrag van LOKO. “Er is officieel geen doorstroom van informatie, en die is nochtans noodzakelijk” meent Thijs. “Op bestuurs-

“LOKO bevindt zich in een hypocriete situatie”

niveau is er toch ook zo'n doorstroom aan informatie tussen de beide niveaus. Rector Vervenne en voorzitter Oosterlinck zitten ook wekelijks samen om de standpunten op elkaar af te stemmen. Waarom zou dat dan niet mogelijk zijn op het niveau van studentenvertegenwoordigers?”

Dat er nood is aan een samenwerking tussen de twee studentenraden wordt bevestigd door de

voorzitter van LOKO, al nuanceert hij door te beweren dat niet alle documenten moeten worden uitgewisseld. “LOKO moet naar haar achterban luisteren, en StAL moet dat ook doen,” vertelt Arne Smeets. “Daarna kan er inderdaad samen worden gezeten om eens van gedachten te wisselen. Dat is in het

verleden al gebeurd, onder meer zeer recent nog met het onderwijs- en examenreglement, en dat zal in de toekomst nog gebeuren.”

SAMENWERKEN

Een ander heikel punt is de relatie van de twee studentenraden tot de Vlaamse studentenraad VVS. “LOKO bevindt zich in een hypocriete situatie,” vindt Thijs. “Met StAL zouden de vertegenwoordigers van LOKO moeten samenwerken, maar dat doen ze niet, of toch veel te weinig. Met VVS zouden ze in se niet mogen samenwerken, aangezien ze er bewust geen deel meer van uitmaken, maar dat doen ze wel.”

“Er is inderdaad een goed onderling contact met de mensen van VVS,” vertelt Arne. “Er is geen echte samenwerking, maar er vindt wel regelmatig informeel overleg plaats tussen beide voorzitters, en

er is een zekere openheid langs de twee kanten. Zo hebben wij toegang tot de interne site van VVS, en staan zij op de mailinglijst van onze Algemene Vergadering.”

Toch wil Thijs benadrukken dat zijn kritiek vooral als een startpunt voor een verdere, en nauwere samenwerking moeten worden gelezen. “Een samenwerking is noodzakelijk, en dat is dan ook wat ik wil bereiken. Het vormen van gemeenschappelijke standpunten, of op zijn minst structureel overleg tussen onze twee studentenraden, kan alleen maar voordelen met zich meebrengen, en niet in het minst voor alle studenten die we vertegenwoordigen.”

Arne beaamt dit. “Dat er nu een beetje strubbelingen zijn, hoeft niet meteen het einde van onze samenwerking in te luiden. Hij is er al, en zal nog verbeteren.”

Splinter

In de geest van de wet?

In deze splinter richt ik mij in de eerste plaats tot de politie van Leuven, maar ik hoop via deze weg ook de studenten te bereiken. Aan de politie zal ik een oproep lanceren, voor de studenten hoop ik wat duidelijkheid en dieper inzicht te brengen in het gecorrumpeerde beleid dat de Leuvense politie aanhoudt.

Ik begin graag bij het imago van de politie. Als het in Leuven al ondermaats was (door de continue repressieve aanpak) dan zal het nu wel zwaar onder het vriespunt zitten. Buiten de huidige politieke affaires aan de top van een instantie die wij dienen te vertrouwen, doel ik vooral op de ontoereikendheid van de opleiding tot politieagent. Het is al geen hogere studie, maar als je dan nog te lezen krijgt dat de nieuwe agenten (en waarschijnlijk een gans deel oudere die dezelfde opleiding hebben genoten) onvoldoende een pv kunnen opstellen, de taal niet correct kunnen hantieren en zelfs het reglement niet kennen, dan daalt de achting voor het gezag.

Het gezag is enkel nog een verworvenheid bij het uniform. De agent heeft niet meer moeten bewijzen inzicht te hebben in situaties. Agenten grijpen terug naar hun gezag om een pv te verdedigen en niet naar een geldig argument. De reden voor een boete mag niet zijn, omdat ik agent ben en jij in overtreding bent als je niet weet waarom die handeling juist als overtreding is opgenomen.

Een korte geschiedenis dient wat te verhelderen. Vroeger waren er geen auto's, omdat er simpelweg geen verkeer was. Naarmate meer auto's zich in de steden begonnen te vertonen waren er regels nodig als voorrang van rechts. Zo groeide geleidelijk aan bij iedere probleemsituatie het wetboek tot waar we nu zijn. Jammer genoeg is

de politie niet meer inzichtelijk genoeg om naar die oorzaak terug te grijpen vooraleer een boete uit te schrijven. Zo hoef je toch ook geen voorrang te geven als er geen andere auto is?

Laat me een concreter voorbeeld geven. De politie zal je om drie uur 's nachts een boete geven als je oversteekt als het rood is. Correct: oversteeken door het rood mag niet. Maar de reden waarom het niet mag is omdat je doorgaand (auto)verkeer hindert en jezelf en vooral anderen in gevaar brengt. Is er echter geen kat meer op straat behalve jij en die combi, dan verspillen die agenten volgens mij hun tijd. Ik leg de goeie krachten van de politie dan maar een vraagstuk voor: kun je op een autoloze dag met de fiets tegen de richting in rijden?

De politie is echter gedwongen geweest tot deze aanpak van letter van de wet door vroegere exploten van studenten die Leuven al te vaak tot een vrijstaat uitriepen. Dit is echter niet meer van deze tijd: er wordt niet meer met de politie op de vuist gegaan, er worden geen combi's meer bekoeld met stenen. Toch blijft het beleid van de politie ongewijzigd.

Ik vraag me echter ook af of de politie de overstap terug kan maken? Zijn de agenten ten eerste bereid en ten tweede capabel om naar een inzichtelijker manier van werken over te schakelen?

Ik roep dan ook op om eerst de les te kennen vooraleer ze te spellen.

PIETERJAN BONNE |

Deze mening is enkel van de auteur en enkele weldenkende mensen en staat niet ten koste van de redactie. Tevens zijn we blij dat hij de idee om de term “nieuwe intelligentia” op te nemen heeft laten varen.

Kort Onderwijs

VUB slankt af

Vorige week raakte bekend dat door een beslissing van minister Vandenbroucke om de werkings-toelagen maar met een kleine twee procent te indexereren, de VUB 1,1 miljoen euro tekort zou komen op zijn personeelsbegroting. In de praktijk zouden hierdoor 50 banen op de tocht komen te staan. Ondanks een rechtstreeks gesprek met het kabinet konden er vanuit het ministerie geen beloften gemaakt worden. De vakbonden dreigen ondertussen met een nationale staking in de onderwijssector als er geen oplossing komt voor het einde van het jaar.

Evenwichtig ontbijt

Een aantal weken geleden berichtte veto nog over de grote verschillen in doctoraatsstatuten. Deze

week raakte bekend dat er eveneens een harmonisering tussen EU en niet-EU postdocs op punt staat. De Academische Raad van de K.U.Leuven heeft immers een voorstel goedgekeurd waarbij de voorwaarden en eigenschappen van beiden statuten nu aangepast en verder op elkaar afgestemd zullen worden.

Hongerloon

Regelmatig verscheen er in de voorbije maanden een artikel over studentenarbeid in de pers. Om het probleem van de veel te moeilijke huidige regeling aan te pakken kwam vorige week minister van werk en voormalige *Madame Non* Joëlle Milquet met een eigen plan op de proppen. Een vereenvoudiging door al het studentenwerk te beperken tot de zomermaanden.

Omdat onder andere steeds meer studenten in hun eigen

levensonderhoud moeten voorzien bleek dit voorstel niet in goede aarde te vallen. Noch bij de studenten, noch bij de andere politieke partijen, noch bij de werkgevers kon het voorstel op veel bijval rekenen. “Er moet een aanpassing komen, maar wij stellen bijvoorbeeld een plafond van 400 uren voor, vrij te spreiden over het ganse jaar eerder dan de huidige limiet op het aantal dagen.” Was alvast de reactie van Maarten Gerard, LOKO ondervoorzitter.

Gent dicht aan

Een andere universiteit die problemen ondervindt met personeel is de UGent. Uit een studie blijkt dat Gent de laagste studenten-professoren-ratio heeft. Elke prof heeft immers maar liefst 4,2 studenten, in vergelijking met de K.U.Leuven die een ratio van 3,4 haalt en de UHasselt die het doet

met één prof per 2,4 studenten.

Rector Van Cauwenberghe verklaart dit cijfer door het gebrek aan — verrassend — werkingsmiddelen van de overheid. “Net op het moment dat onze studentenaantallen gingen stijgen, werden de middelen bevroren op basis van de oude cijfers. Dat maakt dat onze professoren nu overbevraagd zijn.”

Het punt van het steeds stijgende aantal studenten blijkt alvast te kloppen. Eveneens raakte immers bekend dat de Gentse aula's het aantal studenten niet meer aankunnen, dit ondanks de vele nieuwe bouwprojecten van de afgelopen jaren.

Zware maag

De pas afgestudeerden van het graduaat assistent in de psychologie blijven met een zware maag achter na het afstuderen. Hun opleiding, die volledig in avond- en volwas-

senenonderwijs plaatsvindt, wordt sinds de invoering van de BaMahervorming niet meer erkent als volwaardig alternatief voor de gelijknamige bachelor. De studenten uit het volwassenenonderwijs worden nu verplicht om na vier jaar nog een extra jaar aan de hogeschool te volgen om een bachelortitel te behalen. Volgens de studenten is dit jaar niet enkel nutteloos vanwege een complete herhaling van al geziene stof, maar ook een probleem qua tijdsbesteding. Praktische alle ingeschrevenen voor het graduaat werken immers al — vandaar ook de keuze voor het avondprogramma — maar het bachelorprogramma kan enkel met een dagprogramma gevolgd worden, waardoor de geïnteresseerde werkenden eerst ontslag moeten nemen.

(RM)

Studenten met macht: drie voorzitters van drie studentenraden

“Durven de goede initiatieven over te nemen”

Drie onderwijsniveaus, drie studentenraden, drie voorzitters. Tezamen vertegenwoordigen ze bijna honderdzeventigduizend studenten. De Leuvense studentenraad LOKO beslecht het pleit van dertigduizend studenten aan de K.U.Leuven. Het doet dat bij monde van zijn voorzitter Arne Smeets. Buiten vertegenwoordiging blijkt hij een begenadigd pianist te zijn en bewijst hij als student wijskunde allerhande vreemde stellingen. Een trapje hoger houdt Thijs Smeyers als een ware katholiek de teugels strak. Hij is voorzitter van de Studentenraad Associatie Leuven (StAL) en gewezen preses van de godsdienstige kring Kathedetika. Op het Vlaamse niveau spreekt de immer charmante Gertie De Fraeye namens alle Vlaamse studenten. Hoewel ze nu rechtslessen volgt aan de UGent, studeerde de voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) in Leuven af als historicus.

MAARTEN GOETHALS & KEN LAMBEETS |

Veto: Welkom alle drie. Zouden jullie graag voorzitter zijn van een andere raad?

Arne Smeets, voorzitter LOKO: «Er zijn functies binnen VVS die me aanspreken. Ook het niveau van de associatie lijkt me boeiend. Maar beide studentenorganisaties hebben het probleem van afstand en verspreiding. Ik weet dat StAL problemen heeft met haar achterban. Het lijkt me niet makkelijk.»

Thijs Smeyers, voorzitter StAL: «VVS ligt in het verlengde van wat StAL nu doet en dat maakt het voor mij interessant. Hoewel we sinds dit jaar contacten hebben met het kabinet onderwijs, is dat voor VVS natuurlijk anders: intensiever en meer structureel. Het verschil met LOKO is dat StAL en VVS zich enkel concentreren op studentenvertegenwoordiging. LOKO biedt nog studentikoze activiteiten aan.»

Arne: «(Pikt onmiddellijk in) Dat surplus maakt het boeiend, maar lastig tegelijk.»

Veto: Waarom organiseren VVS en StAL bijvoorbeeld ook geen fuiven?

Gertie De Fraeye, voorzitter VVS: «Dat is niet onze prioritaire taak. Als we een kosten-batenanalyse maken, vertrekken vanuit onze missie, dan betekenen zo'n activiteiten voor ons geen meerwaarde. Voor VVS is het beter als we onze naamsbekendheid vergroten door de pers te halen, campagne te voeren en politiek iets te realiseren.»

Thijs: «StAL heeft vorig jaar de Dag van de Student georganiseerd. Dat was een flop. Studenten verspreid over heel Vlaanderen zakken niet af naar Leuven enkel voor een debat en een fuif nadien. Hoewel zo 'n activiteit je organisatie een bepaalde grandeur geeft, mag je je kerntaak niet uit het oog verliezen. Zo heeft het RvB-lid dat zich vorig jaar bezig hield met de Dag van de Student, nooit iets bijgedragen tot de vertegenwoordigerstaken van StAL.»

Arne: «Ik besef dat StAL een moeilijke taak heeft. Op dat vlak hebben wij een voordeel omdat we lokaal kunnen werken. Dat wil niet zeggen dat wij als LOKO daarom onze verantwoordelijkheid binnen de StAL moeten ontlopen.»

Thijs: (Aan Arne) Hoe zou jij, als je voorzitter zou zijn van een Vlaamse, maar verspreide koepelorganisatie, de achterbanwerking aanpakken? Ik zou graag met tips naar huis gaan.

Arne: «(Denkt lang na) Elektronische communicatie is een logische manier om contacten te onderhouden. Maar dat is niet genoeg. De mensen moeten je kennen. Maar je kunt nu eenmaal niet als studentenraad elke twee weken al je leden aflopen. De geografische spreiding zal altijd in het nadeel spelen. Het idee dat bij ons al jaren leeft, is het aan-

bieden van slaapplekken in Leuven voor vertegenwoordigers die naar ons afzakken.»

Thijs: «In het tweede semester zullen we tests doen met videoconferenties.»

CONFRONTATIE

Veto: Studentenvertegenwoordiging is jullie hoofdzaak. Wat hebben jullie dit jaar al bereikt?

Thijs: «Op associatieniveau is het onderwijs -en examenreglement (OER) er bijna door. Dat reglement stroomlijnt en legt het onderwijs binnen de Leuvense associatie vast. Er is twee jaar aan gewerkt. Het concrete gevolg voor studenten is dat reglementen van alle leden van de associatie op elkaar worden afgestemd. Dat maakt alles een stuk eenvoudiger. Maar de behandeling van het OER binnen StAL was geen lachertje. We kampen met de erfenis van het vorige bestuur. Zij informeerden de achterban niet en beslisten alles zelf, waardoor lokale stu-

dentenraden nu geconfronteerd worden met zaken die ze eigenlijk al een jaar geleden hadden moeten weten.»

Arne: «In onze openingsspeech hebben we aandacht gevraagd voor de technische randvoorwaarden betreffende de invoering van de diplomaruimte aan de K.U.Leuven, zoals ICT. Daarnaast stuurden we ook een persbericht de wereld in over de huurwaarborg van koten. Verschillende politici willen nu werken aan een wetsvoorstel rond ons persbericht.»

Gertie: «Dit jaar — dat eigenlijk nog niet zo lang loopt — hebben we een uitgebreide amendementenlijst met argumentatie opgesteld betreffende het basisdecreet, dat het hoger onderwijs in Vlaanderen juridisch vormgeeft. We zien nu dat een aantal ideeën zijn overgenomen. Wat precies kan ik nu nog niet zeggen, want de tekst is nog niet public.»

«Politieke partijen pikken vaak zaken op. Zo is OpenVLD gewonnen voor ons voorstel om de kinderbijslag rechtstreeks naar de student door te storten.»

SAMENWERKEN

Veto: Is samenwerken een optie voor jullie?

Arne: «Dat spreekt voor zich. Hoewel LOKO geen lid meer is van VVS, wil dit niet zeggen dat samenwerken niet meer mogelijk is. In de toekomst gaan we samen moeten zitten wat de lerarenopleiding betreft. Van zodra we intern tot een conclusie zijn gekomen, nodigen we VVS uit.»

Gertie: «In april vindt de ministeriële commissie plaats in Leuven en Louvain-la-Neuve. (Tweejaarlijkse evaluerende Europese Ministerraad, red.) VVS organiseert allerhande activiteiten. Logischerwijze zullen we LOKO en/of StAL daarbij betrekken.»

Arne: «Het is niet alleen een kwestie van samenwerken. Je moet ook goede initiatieven van de andere durven overnemen.»

STAFMEDEWERKERS

Veto: Mist LOKO geen slagkracht doordat het VVS twee jaar geleden heeft verlaten?

Arne: «Missen? Op Vlaams niveau staan we minder sterk. Hoewel we onze eigen kanalen hebben, zijn die nooit zo rechtstreeks als die van VVS.»

Thijs: «Vaak is de inhoud die wij behandelen geen expliciete Vlaamse materie. Wanneer dat wel het geval

te gaan, zelfs in de hoedanigheid van waarnemer. Maar anderzijds is het wel zo dat we nu geen volledige kijk hebben op de werking van VVS.»

Thijs: «Op de AV van VVS is er nu een overheersing, vind ik, van Gent en Antwerpen. Een kritische Leuvense pool zou geen slechte zaak zijn. Al was het ook maar omdat iedereen nu aan StAL vraagt wat Leuven over bepaalde zaken denkt. Maar ja, omdat StAL daar slechts zit als waarnemer, kunnen wij soms niet meer doen dan schaaftachtig glimlachen.»

Arne: «(Kijkt op zijn beurt naar Gertie) Zijn er volgens jou nog punten waaraan VVS moet werken?»

Gertie: «Sommigen opperen dat we iets moeten doen aan de lengte van onze standpunten. Dat is misschien waar. Maar ons idee daarachter is dat naast het standpunt zelf, ook het ruimere kader belangrijk is. We willen voldoende informatie aanreiken, want studentenvertegenwoordigers hebben dat nodig.»

«Een klassiek puntje van kritiek van LOKO is de tewerkstelling van stafmedewerkers. Daar kan ik tweeërlei op antwoorden. Vorig jaar hebben we een grote wissel gekend en in de toekomst zal die er ook zijn. Bovendien zijn we een organisatie die met materie werkt die bijvoorbeeld vier jaar lang aansleept. Dan is het goed, om de continuïteit te bewaren, mensen te hebben die er van het begin bij waren. Maar laat duidelijk zijn: het zijn nog al-

NADELEN

Veto: Vindt VVS het niet vervelend om op Vlaams niveau te moeten optornen tegen die katholieke zuil in de vorm van de Leuvense associatie?

Thijs: «(Neemt het woord voor Gertie) Katholieke instellingen genieten van artikel 24 van de grondwet, namelijk vrijheid van onderwijs. Dat wil zeggen dat die instellingen niet moeten wachten op de decreten. En daardoor heerst het idee en de perceptie, ook op kabinet onderwijs trouwens, dat als de K.U.Leuven iets doet, de decreten automatisch volgen. Dat is natuurlijk ook wat gebeurd is bij de vorming van de associaties. De meeste katholieke instellingen in Vlaanderen hebben zich gebundeld om hun krachten te verenigen.»

Gertie: «Ach, wij moeten niet optornen tegen het katholieke, voor alle duidelijkheid. Dat is een verkeerd woord. Niet alleen VVS heeft te kampen met die manier van werken, maar het ganse Vlaamse niveau. De vorming van associaties in Vlaanderen, en zeker de katholieke, is ook gebeurd zonder enig democratisch debat. Dat is schrijnend, want er gaat enorm veel publieke financiering naartoe.»

«Op langere termijn kan die geografische spreiding van de Leuvense associatie nadelen hebben. Zo zullen studenten in andere instellingen les moeten volgen. Met gevolg dat de vervoerskosten stijgen, meer studenten op kot gaan en de kotprijzen de hoogte ingaan.»

blijkt, dan geven wij onze punten door aan VVS.»

Gertie: «(Vult onmiddellijk aan) Veel van jullie leden, die ook op VVS zitten, nemen actief deel aan onze discussies.»

Veto: Zou het goed zijn als LOKO terug in VVS opgaat?

Arne: «Op langere termijn is dat de enige manier om deftig aan vertegenwoordiging te doen.»

Gertie: «Hoewel er voor LOKO nog knelpunten zijn, is er sinds hun vertrek veel veranderd. Een mooi voorbeeldje daarvan is de inbreng van de hogescholen. Waar die vroeger amper hun mond open deden, daar nemen zij nu actief deel aan het debat. Het zijn niet alleen enkelingen met veel ervaring die de discussies schragen. (Richt zich naar Arne) Jullie zijn van ganser harte uitgenodigd om dit allemaal te komen bekijken op de AV.»

Arne: «Het is een gevaarlijke zaak om als LOKO naar de AV van VVS

tijd de AV en de RvB die de beslissingen nemen.»

Arne: «Binnenkort gaan we onze positie evalueren.»

Veto: LOKO heeft StAL nog gezien als een vehikel om VVS pijn te doen. Zien jullie dat nog altijd zo?

Arne: «Nee.»

Veto: Moet VVS zich meer en meer focussen op het associatieniveau?

Gertie: «Niet meteen. Er zijn een aantal dossiers die spelen op associatieniveau en dan moet je natuurlijk de contacten goed bewaren. In de toekomst gaan we die samenwerking wél uitbreiden.»

Thijs: «(Schudt instemmend) Absoluut, want je merkt toch een soort kentering. Een mooi voorbeeld daarvan is het sportdecreet. Het geldt dat de Vlaamse regering vrijmaakt voor de sportinfrastructuur wordt verdeeld per associatie, en niet meer afzonderlijk per instelling, zoals vroeger.»

HIJSEN

Veto: Door jullie voorzittersfuncties zijn jullie prominente studenten. Is een normaal studentenleven nog mogelijk?

Gertie: «Je moet tijd maken voor je privé-leven. Dat heb je nodig om goed te functioneren.»

Arne: «Ik ga zelfs meer naar de lessen dan vorig jaar.»

Thijs: «Dat bewijst dat LOKO-voorzitter zijn weinig werk inhoudt. (Lacht)»

Arne: «(Onverstoord) Dat is een kwestie van je agenda lang op voorhand te plannen. Dat geldt zowel voor je lessen als je privé-leven.»

Thijs: «Ik laat al eens makkelijker een les vallen. (Kijkt op zijn uurwerk) Zoals de les die nu net begonnen is. Ik skip liever een saaie les, zodat ik overdag kan werken voor StAL en waardoor ik 's avonds meer tijd heb om iets te doen met mijn vriendin, of om met vrienden te hysen.»

LOKO pleit voor nieuwe huurwetgeving “Schandalige praktijken”

Sommige kotbazen storten de huurwaarborg voor een studentenkamer liever niet terug. Deze praktijk is niet nieuw en al talloze jaren staat LOKO aan de klaagmuur om bij de politici een specifieke regeling voor studentenkamers te bekomen.

ERIC LAUREYS & TOM VANBREUSSEGEEM |

Het verhuren van kamers is een lucratieve bezigheid in Leuven. Sommige kotbazen zijn niet zuiver op de graat en durven de huurwaarborg al eens voor zich te houden. Als individuele student kan je daar weinig tegen beginnen. De kosten van een advocaat en een proces wegen niet op tegen het bedrag van de waarborg.

Wim D. kreeg na een verblijf van drie jaar op hetzelfde kot een extra energierekening van € 197,19 in de bus. En dat terwijl de energiekosten als eenmalige kost beschreven werden in zijn contract en hij die kost bij aanvang van het contract reeds betaald had. Daar kon Wim niet mee akkoord gaan. Toen het er naar uitzag dat hij dat jaar zijn waarborg niet ging terugzien, zat er niks anders op dan contact op te nemen met de huisvestingsdienst.

Veto: Hoe heb je het aangepakt?

Wim: «Na het ontvangen van die extra kostenrekening ben ik een eerste keer naar de Huisvestingsdienst gestapt om dit aan te kaarten en om te bespreken wat er zou gebeuren, mocht ik mijn waarborg niet terugkrijgen. Het is pas daar dat ik hoorde dat LOKO een advocaat heeft die gespecialiseerd is in dergelijke zaken.»

Veto: Welke stappen heb je vervolgens ondernomen?

Wim: «De Huisvestingsdienst raadt me aan om eerst een aangetekende brief te sturen naar de kotbaas. Daarin stond dat ik niet akkoord ging met die bewuste extra energierekening van februari 2006. Ik heb nooit reactie gekregen op de inhoud van mijn brief. Behalve dan dat ik mijn kot moest verlaten op het einde van het academiejaar. Vervolgens heb ik in februari 2007 een tweede aangetekende brief gestuurd bij het niet ontvangen van mijn waarborg. Er zat niks anders op dan alle documenten te verzamelen en als dossier in te dienen bij

de Huisvestingsdienst. Waarna ze het dossier in mei 2007 doorspeelden aan LOKO.»

Veto: Veto: Met succes?

Wim: «Ja inderdaad: in November 2007 kwam de zaak voor de vrederechter en wonnen we.»

Veto: Dus je hebt ondertussen je waarborg terug?

Wim: «Spijtiggenoeg heb ik tot op de dag van vandaag nog steeds geen geld ontvangen. Ik weet dat er nog een aantal studenten op hetzelfde moment een dossier hebben ingediend bij de Huisvestingsdienst tegen dezelfde kotbaas. De verschillende dossiers werden gegroepeerd en zijn samen voor de vrederechter gekomen. Ook de voorbije maanden werden de verschillende zaken tegen die bewuste kotbaas samen behandeld (dixit LOKO), vandaar waarschijnlijk dat mijn terugbetaling vertraging oploopt.»

POLITIEK

Maarten Gerard, ondervoorzitter van LOKO, bevestigt dit verhaal. “Momenteel hebben we meer dan zeventig dossiers lopen in verband met huurwaarborgen. De meeste dossiers gaan over drie malafide kotbazen. In één geval zijn er maar

lieft achtien klachten tegen dezelfde kotbaas. Door de dossiers gegroepeerd voor de rechter te brengen, werken we efficiënter.” De aanpak van LOKO beperkt zich niet tot het dagvaarden van de louche kotbazen. Door de druk op de politieke ketel te houden, wenst LOKO een specifieke kothuurwetgeving door het parlement te krijgen. Wanneer er een nieuwe regeling komt, is echter koffiedik kijken.

Wat zou LOKO graag in een wettelijk jasje gegoten zien? “Wij pleiten ervoor om de waarborgen voor studentenkamers te laten vastzetten op geblokkeerde rekeningen. Op die manier kan er enkel met wederzijdse toestemming geld worden ingehouden en krijgt de student meer rechtszekerheid ten aanzien van de verhuurder”, stelt Maarten Gerard. “Dit gebeurt nu al voor de gekende 3-6-9 huishuur. Waarom dan niet voor de verhuur van studentenkamers? Nu treffen we nog te vaak schandalige praktijken aan die verholpen zouden kunnen worden door ons voorstel.”

VVS

Ook de Vlaamse vereniging van studenten (VVS) is dezelfde mening toegedaan. “Ook wij proberen politici hierover aan te spreken”, aldus voorzitter Gertie De Fraeye. “De federale overheid moet een juridisch kader voorzien voor de verhuur van studentenkamers. De bestaande modelcontracten kunnen als inspiratie dienen. De regeling moet bepalingen voorzien omtrent de waarborg, opzegging, facturatie, tweede zit en onderverhuren. Verder moet er een regeling worden voorzien die ongefundeerde prijsstijgingen moet tegen gaan.”

Navraag leert ons dat een aantal politieke partijen met de problematiek bezig zijn. Vincent Van Quickenborne van openVLD liet weten dat ook hij de kothuurwetgeving hoog op zijn agenda wil zetten. Als de politieke wil er is, kunnen de zaken snel vooruitgaan. In februari dienden een aantal CD&V'ers een wetsvoorstel in betreffende de kothuur. In oktober werd een nieuw voorstel, toegespitst op de huurwaarborg, ingediend. Het is nu hangende. Hopelijk moeten de studenten dat niet te letterlijk nemen.

Geneeskunde Voor Het Volk promoot goedkopere geneeskunde

Kris Merckx is arts ‘voor het volk’

Armoede maakt ziek. Dat is de conclusie van heel wat onderzoeken. Oorzaken moeten niet ver gezocht worden. Een ervan is het feit dat mindergegoeden veelal minder snel naar de huisarts stappen, waardoor problemen vaak groter worden. De organisatie ‘Geneeskunde Voor Het Volk’ (GVHV) doet het anders: patiënten hebben gratis bij hen betalen patiënten helemaal niets voor een consultatie. Kris Merckx, zelf Arts Voor Het Volk, legde het systeem uit aan de Leuvense Comac'ers.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Iedere student maakt het wel eens mee: je valt plots ziek en moet naar de dokter. Dat betekent veelal eerst langs de bank gaan om wat geld- de dokter werkt immers niet voor niets. Bij de artsen die aangesloten zijn bij de organisatie ‘Geneeskunde Voor Het Volk’ werkt het anders: de dokter ziet af van zijn ereloon, maar krijgt van de mutualiteiten in de plaats een forfaitaire bedrag. Zo krijgt hij per maand tussen de 5 en de 35 euro, afhankelijk van de sociale status van de patiënt. Het doet er bovendien niet toe of de patiënt één keer per jaar een doktersvisite doet, of enkele keren per maand.

Volgens Kris Merckx, een van de artsen aangesloten bij GVHV, werkt het systeem, en is het veel goedkoper. Artsen krijgen op dit moment niet het loon vergelijkbaar met ‘gewone’ artsen, maar aan dat statuut wordt gewerkt: “artsen die bij ons aansluiten krijgen bovendien een veel soepelere regeling wat betreft zwangerschapsverlof, wekendshiften, etc.”

Het maakt trouwens niet uit of je al dan niet voor een dokter kan betalen. De praktijken staan open voor iedereen.

SOCIAAL

Het leven van een Arts Voor Het Volk beperkt zich overigens niet tot het uitvoeren van de ambt. Inherent met de organisatie is ook

een sterke sociale bewogenheid. Dat is niet verwonderlijk, gezien de marxistische achtergrond die zij kent. De leden-dokters wensen niet aan vijfminutengeneeskunde te doen: “Al te vaak zien we dat foute diagnoses gesteld worden omdat men snel wil zijn. We willen daar tegenover plaatsen dat we goed luisteren naar onze patiënten.”

IDEOLOGIE

“Aan artsen die erbij willen komen vragen we zeker en vast niet om een lidmaatschapskaart te hebben van de een of de andere politieke partij, maar we vragen uiteraard wel een instemming met de ideologische achtergrond: de dokter stelt zich ten dienste van het volk, wat zich concreet vertaalt in bijvoorbeeld het kijken naar arbeidsomstandigheden waarin patiënten moeten werken.”

In het verleden zijn er zo al een aantal acties geweest — zoals bij de Metallurgies in Hoboken. Merckx: “Geïmmigreerde arbeiders werden aan erg loodgiftige arbeid blootgesteld. De arbeidsgeneesheer bleef de uitslagen van bloedtesten achterhouden, zodat de werkgever niet verplicht was hen elders tewerk te stellen of hen uit te betalen via een fonds voor beroepsziekten. Het was pas toen we — via anderstalige pamfletten — de arbeiders hen op hun rechten wezen, dat de dokter heeft moeten toegeven. Dat is maar één zaak waar we specifiek hebben

kunnen helpen met het verbeteren van arbeidsomstandigheden.”

DEURWAARDER

De organisatie heeft al heel wat problemen gekend. Zelfs tot rijkswachttinvallen en deurwaardersexploten toe: “We zijn niet akkoord met het systeem van de Orde van Geneesheren, en daarom weigeren we het lidmaatschapsgeld te betalen. Dat is een som van 290 euro per jaar. In het begin werden we daarvoor geschorst. We zijn blijven doorwerken — niet evident in een tijd waarin enkel dokter Lecompte ooit was geschorst voor zijn praktijken — met de dreiging de gevangenis in te vliegen. Je bent immers een kwakzalver als je niet wettig als arts werkt,” zegt Merckx. “Nu is die Orde wel wettelijk erkend, en enkel een bezetting van onze praktijken door onze patiënten heeft de deurwaarders en rijkswachters er van kunnen weerhouden de meubels op te komen halen.

KIWIMODEL

Nog een grote boom weet Merckx op te zetten over het kiwimodel: “Zoals in Australië zijn in Nederland verzekeraars begonnen met enkel het terugbetalen van het goedkoopste geneesmiddel. Vaak zijn er op dezelfde molecule tot 38 merknaametiketten,” weet de arts. “Dat er hier zo een verkoopscultuur heerst, heeft veel met de farmaceutische industrie te maken. De Artsenkrant staat bol van de farmaceutisch gesponsorde pagina's. Artsen worden rijkelijk beloond om een bepaald product te promoten, en ook het aantal reclameblaadjes dat we krijgen is enorm, tegenover de dunne edities van het objectieve tijdschrift.

Kris merckx beschreef heel wat van bovenstaande anekdotes in zijn boek 'Dokter van het volk'. Het werd uitgegeven bij EPO (2008). Comac organiseert nog twee lezingen. Woensdag 26/11 is er een Bye Bye Bush avond en de week erna een sans-papiers avond.

Bloedserieusactie op één na beste editie

Studenten mogen meer binnenvallen.

In de plechtstatige universitaire hallen vloeide de afgelopen week heel wat bloed. Niet doordat hooggeplaatsten er op de vuist zouden zijn gegaan, maar wel door de actie Bloedserieus. Medica en Landbouwkring (LBK) zamelden er samen met het Rode Kruis weer heel wat bloed mee in.

CHRISTOPH MEEUSSEN |

Wie de voorbije weken wel eens in de Almarestaurants at, kon er niet naast kijken. Rode piramides kondigden de bloedinzamelactie aan en maar liefst 2600 studenten en anderen gingen ook daadwerkelijk op de uitnodiging in.

Romy Willockx, coördinator van de actie voor Medica, is enthousiast: "Het aantal studenten dat we deze week hebben mogen verwelkomen is het op één na grootste aantal tot nu toe."

Studenten zijn blijkbaar tot heel wat bereid. Gemiddeld telt een mens een vijftal liter bloed. Tijdens een bloedafname wordt er een tiende van je bloed afgenomen. Maar de 1200 liter die op deze manier verzameld worden, is na twee weken al op. "Dit toont aan hoe belangrijk het is dat er een constante instroom van bloeddonoren is, iets wat we ook continu blijven promoten," beklemtoont Romy, "er zijn bovendien ook nog een aantal varianten. Naast bloedgevers zoeken centra ook steeds bloedplaatjes- en bloedplasmadonoren. Zij kunnen enkele keren per maand langskomen – in tegenstelling tot die ene keer dat je per vier maanden bloed mag geven."

Cruciaal voor een constante

stroom aan donoren is dat er voldoende mensen bereikt wor-

den. Het Rode Kruis stuurde vorige donoren daarom een brief met de vraag om vrienden, kennissen en familie mee te nemen. "Het zou ideaal zijn als studenten anderen mee over de streep kunnen trekken. Zo komen ze te weten hoe het er op zo'n actie

aan toe gaat. Hopelijk blijven zij dan ook teruggaan naar centra of acties verspreid over het hele land," zegt Romy, "Volgend jaar is het de twintigste editie van Bloedserieus. Dan gaan we erg hard focussen op hoe we de studenten kunnen aanzetten tot

een regelmatige donatie.

Wanneer we enkele studenten vragen naar hun ervaringen, zijn ze over het algemeen erg tevreden: de prik is voor velen niets om over te vallen. De praktische rompslomp soms wel. De lange en onduidelijke rijen veroorzaken veel wrevel, waardoor sommige mensen het opgaven om bloed te geven na te lang wachten. "Een nummervolgsysteem zou misschien handiger zijn."

(Pieter Declercq)

Ecologie: van duurzaam dinertje tot Transition Town

The times they are a-changin'

Wereldverbeterend eten en leven is niet meer beperkt tot de levenswereld van geitenwollensokken en verloren neo-hippies. Integendeel, duurzame handel en productie beginnen onder invloed van financiële, energie- en voedselcrises langzaam maar zeker door te sijpelen in het collectieve bewustzijn van de westerse wereld. In het kader van de Week van de Smaak werd afgelopen vrijdag in sociaal restaurant 'Leren Ondernemen' een duurzaam diner geserveerd. Het eten smaakte, dus willen we

meer weten.

FABIAN VAN HOORNE &
CHRISTOPH MEEUSSEN |

De avond past in een reeks van lezingen van het Masereelfonds. Zij willen met een avond als deze politici, koks en particulieren sensibiliseren om over te schakelen op duurzame voeding. Dat is nodig, want door de aard van het voedsel en door de grote transportbewegingen die het maakt, is het westerse eetpatroon erg milieubelastend. Lokale teelt en het verminderen van de vleesconsumptie zorgen ervoor dat de uitstoot van broeikasgassen sterk gereduceerd kan worden. Hoewel het restaurant volgeboekt en het hoofdgerecht al geserveerd was, mochten we toch nog binnen. Er werd ons zelfs tijdelijk de stoel van de burgemeester toegewezen – hij zou toch later komen – om wat te kunnen proeven van het uit duurzame en eerlijke producten bestaande vegetarische gerecht. Chef-kok Tino Don Porto Carero vergast ons met onder andere pompoen-currysoep, Stroganoff van seitan en linzen, en speculoos-

honing sojais. Misschien dat de gemiddelde Bourgondiër hier nog niet direct van gaat watertanden, maar wie enigszins openminded is, kan dit gerecht zeker waarderen.

TRANSITION TOWN

Het veranderen van je eetpatroon is echter maar een van de zaken die een mens kan doen om onze ecologische voetafdruk te verkleinen. Andere initiatieven om een duurzamere samenleving te verwezenlijken schieten als paddenstoelen uit de grond, en ook daar wil het Masereelfonds aandacht aan besteden. Zo kan u op dinsdagavond naar een lezing over zogenaamde Transition Towns. Materiaalkundig ingenieur en klimaatgoeroe Peter Tom Jones en Alma De Walsche van het weekblad *MO** laten al eens in hun kaarten kijken.

De term transition town heeft te maken met transitie, iets wat tot het veld van de duurzame ontwikkeling behoort. Deze laatste term werd al snel geassocieerd met allerlei milieu-instanties en -groeperingen, waardoor sommigen dieper en grondiger wilden denken. "Het doel ervan is om tot een ecologische hervorming van het systeem te ko-

men. Daarbij wordt een langetermijnvisie van enkele decennia voor ogen gehouden en er wordt gekeken naar de rol die elke actor kan spelen. De duurzaamheidsproblemen waarvoor we vandaag staan, worden niet door één actor opgelost," aldus de Walsche.

Een experimenteel onderdeel hiervan zijn de Transition Towns, ontstaan in Engeland. Daarbij nemen werkgroepen uit de gemeenschap het initiatief duurzame veranderingen door te voeren wat betreft verschillende aspecten van die gemeenschap. De Walsche: "Een belangrijk element is de aandacht voor het herlokalisieren van de economie. Momenteel zijn we enorm afhankelijk van transport, met name van olie. Als de gemakkelijk ontginbare olie op is, zal de transportkost erg hoog oplopen, en moeten we ons wel aanpassen."

Op de vraag of dat in een steeds meer geglobaliseerde wereld haalbaar is, antwoordt Jones: "De economie moet voor een gedeelte deglobaliseren. Bits en bytes, die kunnen mondiaal rondgestuurd worden, maar voedsel en energie moeten we opnieuw veel lokaler produceren en consumeren. Dat vereist wel meer politieke globalisering en internationale samenwerking."

Nog volgens Jones gaat een lage milieu-impact niet per se samen met een inperking van de luxe waaraan het Westen zo gewend is: "Door maximaal te kiezen voor efficiënte technologie, slimme en

zuinige apparaten, rationeel energiegebruik, groene stadsplanning en dergelijke meer is het perfect mogelijk om een hoge levenskwaliteit te realiseren met een lage klimaat- en milieudruk. In de meest relevante consumptiesectoren zoals voeding, wonen en mobiliteit is die uitdaging mijns inziens perfect realiseerbaar."

LEUVEN?

In het buitenland kent men de Transition Towns al vrij lang. De Walsche: "Ze zijn ontstaan in Totnes, een stadje in het Verenigd Koninkrijk. Van daaruit zijn de ideeën verspreid naar meer dan 200 steden in Engeland en 50 in Nieuw-Zeeland. Ook in Vlaanderen is men sinds enkele maanden bezig, onder impuls van de Aardewerkbeweging. Transitie Initiatief Gent heeft de ambitie de eerste Vlaamse Transition Town te realiseren. Ook in Herent en Leuven zijn er plannen – dichtbevoorde steden kennen heel wat mogelijkheden op het vlak van mobiliteit, wonen, voeding, afvalbeheer, water- en energiegebruik."

ARMOEDE

Dan blijft er nog het probleem van armoede. Minder gegoede mensen hebben vaak het geld niet om te participeren in ecologische projecten. Jones meent dat daar nog wat werk aan de winkel is: "Transitiemanagement houdt mijns inziens te weinig rekening met de sociale factor. Voor mij is dat evenwel

evident. Een transitie moet niet alleen ecologisch effectief maar ook sociaal rechtvaardig zijn. Maatregelen en instrumenten moeten dus steeds sociaal getoetst worden. Een transitie naar een arbeidsintensieve, lage-koolstofeconomie zal alleszins heel wat nieuwe jobs creëren, waardoor de verhouding tussen arbeid en milieu veel interessanter zal zijn dan in de huidige economie."

"Wat de Transition Towns zelf betreft: die gaan zeker over sociale aanpassingscapaciteit. Een kernbegrip uit het transitiedenken in Totnes is *resilience*, weerbaarheid. Samenlevingen moeten weerbaar en schokbestendig zijn, want we gaan schokken krijgen. Hoe lager het inkomen, hoe relevanter die veerkracht zal worden," aldus Jones.

Hoewel Transition Towns volledige *bottom-up* processen zijn, zal volgens Jones ook een verankering in de samenleving moeten komen d.m.v. internationale en nationale wetgeving, om het slagen van een duurzaamheidstransitie te garanderen. "Dát is de uitdaging voor het komende politieke jaar. Tegen eind 2009 moeten de krijtlijnen van een nieuw klimaatakkoord vastgelegd zijn. We staan voor een historisch kruispunt: de keuzes die we in de komende jaren maken, zullen beslissend zijn."

Dinsdag 25 november om 20u zullen Peter Tom Jones en Rudy Dhont (K.H.Leuven) hun visie geven op transitie-management en Transition Towns in C.C. Oratoriënhof, Mechelsestraat 111. Alma De Walsche is moderator van de avond.

veto

houdt je op de hoogte

Stadsgenoten: Rom zigeuners

“Honger? Dat ervaren we week na week.”

Leuven huisvest meer dan 150 nationaliteiten. Daaronder studenten, maar ook mensen die min of meer duurzaam met de stad verbonden zijn. De Rom zigeuners hebben wel een zeer speciaal statuut. Wij trokken naar het woonwagenveld om die eeuwige reizigers te leren kennen.

ERIC LAUREYS |

Wie al eens tijdens de treinreis van Leuven naar Brussel links uit het raampje staarde, heeft het Leuvense zigeunerkamp vast al eens gezien. Vanuit een tweedeklassecoupé verwondert de treinreiziger zich over die lappendeken aan caravans, geprangd tussen een drukke spoorlijn, rookbrakende fabrieken en de onwelriekende Dijle. Samen met Lissa van de integratiedienst van de stad Leuven staken we het Dijlebruggetje over en keken samen met de Leuvense zigeunerpopulatie naar de voorbijkomende dubbeldeks-treinen.

Met een klein en verwonderd hartje worden we in de eerste caravan achtergelaten door Lissa. “Ik

met mijn hart. Deze kachel is een gesel voor mijn gezondheid. Maar ja, de elektrische verwarming werkt niet meer door dat gedoe met die kaart.”

ANALFABEET

Voor elke caravan die Lissa bezoekt, heeft ze een stapeltje post mee. Altemaal facturen uiteraard. “Het grote probleem is dat de meesten niet kunnen lezen of schrijven”, klaagt Lissa. “Vergeleken met de jeugd van de oudere zigeuners is de maatschappij pakken complexer geworden. Als je analfabeet bent, is het aartsmoelijk mee te draaien in de maatschappij. De mensen vragen me telkens welk bedrag er in de brief staat en wie de afzender is.” Hoe luider het gezucht en geklaag,

“Zigeuners zijn echte Europeanen. Wij kennen geen grenzen.”

kom jullie straks wel halen,” klinkt het weinig bemoedigend. Drie rokende mannen bekijken ons ietwat achterdochtig. “Een interview? Wij hebben niets te melden of te klagen. Gewoon wat praten? Dat kan. *Une cigarette?*” Ons beste Frans had moeite om de hele namiddag lang gefocust te blijven.

LA PLACE

De Leuvense Roma zigeuners zitten op het woonwagenveld sinds 2000. Daarvoor verbleven ze op terreinen in de buurt. Bijna allen zijn ze Belg. “Ik ben Belg en voel me Belg,” vertelt Jimmy gedecideerd. Hij is de leidersfiguur van het woonwagenveld — of *La Place*, zoals hij het zelf noemt. “En we zijn ook Gitans. Zigeuners, zwervers, of hoe je ons ook wilt noemen. Het zigeuner-zijn, dat geraak je nooit kwijt. Nationaliteit is een kwestie van de juiste papieren. Zigeunerschap, dat zit in je hart.” Lissa nuanceert: “Ze kennen de rechten die ze hebben als Belgisch staatsburger. Als ze iets kunnen verkrijgen van de staat zullen ze veel trammelerant maken. Wanneer ze echter betaalverplichtingen hebben, klinkt het plots dat ze zigeuner zijn en met de Vlaamse zorgverzekering bijvoorbeeld niets te maken willen hebben.”

Geld en het tekort eraan. Het loopt als een rode draad doorheen al de gesprekken die we voeren. “Het is elke maand krabben, krabben en nog eens krabben om rond te komen. Ik ben helemaal niet te beroerd om dat toe te geven”, aldus Luludja, de oudste bewoonster van *La Place*. “Weet je dat bijna elke familie hier acht kinderen heeft? Probeer maar eens acht monden te voeden als je moet rondkomen met de habbekrats van het OCMW. Niemand hoeft ons te vertellen wat honger is, we ervaren het week na week.” Bij Luludja is het geldgebrek schrijnend. Elektriciteit moet ze betalen met een voorafbetaalde kaart. En dan nog komt er slecht zes ampère uit de verdeelkast. Verwarmen gebeurt met een stinkend petroleumkachelletje. “Ik heb problemen

hoe hoger het te betalen bedrag, merken we.

“Naar school gaan is belangrijk,” meent Jimmy. “Zo kunnen onze kinderen en kleinkinderen een eigen job kiezen.” Zelf volgt hij met enkele andere mannen van middelbare leeftijd een cursus Nederlands. “Dat moet van het OCMW. Anders krijgen we geen uitkering. Weet je, het is niet vanzelfsprekend een nieuwe taal te leren als je wat ouder bent.”

BRONX

Je zou het woonwagenveld de Bronx van Leuven kunnen noemen. Het is als een getto. 120 mensen wonen er dicht op elkaar en het leven is er intens. Onder elkaar spreken de Rom het Romanesj. Het taaltje heeft iets zuiders en broeierigs. De Rom zijn eerlijk en gastvrij. Nergens ontbreekt het ons aan koffie en de uitnodigingen om te blijven voor het avondmaal zijn moeilijk af te slaan. Met Lissa geraken we aan de praat over religie. “Wij zijn allemaal gelovige, evangelische christenen. Minstens één keer per week gaan we naar Brussel waar we onze eigen Gitan voorgangers hebben. De mensen die kunnen lezen, vertellen me wat er in de Bijbel staat. Ik denk dat al het goede van God komt. Onlangs vertelden de dokters me dat ik levensbedreigend ziek was. Wel, we hebben er samen voor gebeden en nu ben ik genezen. De dokters in Gasthuisberg trokken nogal ogen.”

KRAKKEMIKKIG

Het bestaan in het zigeunerkamp lijkt ons allesbehalve benijdenswaardig. Naast de slecht gekozen locatie zijn ook de sanitaire installaties in krakkemikkige toestand. “Dat klopt,” bevestigt Lissa. “De stad heeft niet bepaald het beste materiaal gebruikt. Maar een aantal weken geleden was het nog erger. De groendienst was in geen acht jaar langsgeweest. Ik heb lang moeten onderhandelen, maar nu liggen de beplantingen er weer bij zoals het zou moeten. Je kan echter vraagtekens plaatsen bij het respect

dat het stadsbestuur voor deze mensen opbrengt. Maar er beweegt vanalles in de goede richting.”

Hoop op een betere toekomst klinkt bij de jongere generatie. Milosh studeert bedrijfsbeheer en wil graag een handelsfirma oprich-

ten. Ook andere jongens zijn vol verwachting over hun toekomst. “Zij moeten natuurlijk wel naar school, dat is niet altijd even gemakkelijk,” aldus Lissa.

“We zullen echter altijd zigeuners blijven. Ik zal met iemand van

ons trouwen en het reizen zit ons in het bloed. Zigeuners zijn echte Europeanen. Wij zijn een volk zonder grenzen. Wij komen overal en iedereen is bij ons welkom,” besluit de negentienjarige Milosh.

Erasmussers en hun buddies lunchen in Alma Een half succesje

De universiteit bood de Erasmusgangers en hun Vlaamse begeleiders een lunch aan in de verschillende Alma's. Op eigen kosten welteverstaan. De erg magere opkomst verhinderde ons niet om links en rechts de balans van twee maanden Leuven op te vangen.

ERIC LAUREYS |

Noch in Alma 1 noch in Alma 2 was het enthousiasme voor de buddy lunch groot. Na een aantal vruchteloze pogingen vonden we toch een Erasmusser en haar Vlaamse buddy. “Ik vind het fantastisch om een buddy te hebben,” kirt Lorena uit Spanje. “Linda heeft me geholpen vanaf het moment dat ik nog in Spanje was en in Leuven een kamer zocht. Achteraf gingen we geregeld een hapje eten. We zijn vriendinnen geworden.” Linda knikt volmondig van ja: “Binnenkort nodig ik haar eens uit bij me thuis om kennis te maken met mijn ouders. Zo kan Lorena eens kennismaken met het diepe Vlaamse binnenland. (*gegietchel*)”

Goede vrienden worden met je Erasmusbuddy komt nog voor.

In Alma 1 botsen we op Andreas, laatstejaars rechtenstudent. Hij ontfermt zich over maar liefst vijf buddies, van verschillende nationaliteiten. “Eigenlijk kreeg ik maar één buddy toegewezen. Maar je weet hoe dat gaat, in erasmuskringen leer je al gauw nieuwe vrienden kennen. Samen schuimen we feestjes af en gaan we naar de les, net zoals de doorsnee student. Vooral in het weekend houden we elkaar gezelschap. Dan vertrekken de Vlamingen om twee nachties thuis door te brengen, in het erasmuswereldje genoegzaam bekend als het BWM fenomeen (*Belgian weekend mobility*). Omdat ik in Leuven woon, zijn weekends een ideale gelegenheid om een onbekend stukje Leuven op te zoeken.”

Karliën en Franziska zitten wat ongemakkelijk hun Almaschotels naar binnen te werken. Dit is

voor hen de eerste keer sinds het begin van het jaar dat ze afspreken met elkaar. “Ik heb het dan ook ontzettend druk gehad met mijn stage de laatste maanden,” verontschuldigt Karliën zich. “Maar vanaf nu heb ik meer tijd om af te spreken met Franziska en haar beter te leren kennen.” Als we polsen naar de motivatie om buddy te worden krijgen we het logische antwoord: “Als ik op Erasmus was, heeft mijn buddy me daar enorm goed geholpen. Ik wil graag hetzelfde kunnen betekenen voor Erasmussers die naar Leuven komen.”

Dat niet elke buddycontact even goed verloopt als in bovenstaande gevallen, is duidelijk. Vooreerst waren de opgedaagde buddykoppels op beide handen te tellen. Voorts kwamen ons verhalen ter ore van buddies die maar al te graag iemand zouden begeleiden in het Leuvense studentenleven, maar plots bleek hun toegewezen Erasmusser naar een andere universiteit getrokken te zijn. “Hebben ze je niet gewaarschuwd dan?”

Waarom erasmusstudenten best eens in Alma gaan eten...

Wow I'm really amazed how that Alma chef could explain Belgian politics through his cooking!

“Alcohol is een van de meest aanvaarde en algemene sociale bindmiddelen”

Inter pares (5): Eeos vs. Geos

Preses ben je niet alleen. Om dat even in de verf te zetten, nodigt veto om de twee weken enkele onder de velen uit voor een pittige babbel of gewoon een vertrouwelijk gesprek. Deze week is het de beurt aan Geos (Tom Haerinck) en Eeos (Bert Willems).

JURGEN D'OURS & RUBEN BRUYNNOOGHE |

Veto: Alcohol, wat denken jullie daar spontaan bij?

Tom Haerinck: «Hoor bij het studentenleven zeker?»

Bert Willems: «Alcohol is nog steeds een van de meest aanvaarde en algemene sociale bindmiddelen. Mensen leren elkaar nog altijd heel vaak met een pint op café kennen, als iedereen het op colaatjes zou houden zou de boel een stuk minder boeiend zijn. Dat sfeerbeeld van studenten die aan de toog de wereldproblemen willen oplossen, dat is ook alleen maar denkbaar wanneer ze een beetje gepilst hebben.»

Veto: Als je als preses gratis pinten aangeboden krijgt, let je er dan een beetje op dat je niet te dronken wordt?

Bert: «Dat hangt er een beetje van af. Als het een activiteit van mijn kring is, dan let ik er wel een beetje op, is het niet mijn activiteit, dan niet. Dan drink ik gewoon door.»

Tom: «Dat geldt voor mij ook eigenlijk.»

Veto: Wie heeft de reputatie van zachte preses van Leuven momenteel?

Tom: «Ik denk dat er vooral plakkers tussen zitten, maar echt zatte presessen niet denk ik.»

Bert: «Qua reputatie zal je misschien eerder naar Apollon en LBK moeten kijken, maar ja Bernd en Maarten kunnen er natuurlijk ook wel goed tegen.»

Veto: Een geheelonthouder als preses, kan dat?

Tom: «Waarom niet, zijn taken als preses zal het in ieder geval niet in de weg staan.»

Bert: «Eerder het omgekeerde waarschijnlijk wat zijn taken betreft. Maar het scheidt natuurlijk wel makkelijker een sociale band als je op café allebei een pint drinkt.»

Tom: «Ik ken er wel die geen bier drinken, maar die drinken natuurlijk wel iets anders alcoholisch. Echte geheelonthouders ken ik niet. Maar als iemand geen alcohol wil drinken moet je dat natuurlijk respecteren.»

COLRUYT

Veto: Die drankcultuur, kan die nefast zijn voor de kringwerking?

Bert: «Vooral voor de reputatie, ik denk dat studentenkringen in het algemeen er wel mee sukkelen dat studenten denken dat het enige wat er in de kringen gebeurt drinken is. Eeos had die reputatie een aantal jaren terug, maar die is ondertussen al weggewerkt. Dat was wel nefast om nieuwe mensen aan te werven voor activiteiten.»

Tom: «Als er binnen het presidium een groepje zware drinkers zit kan dat wel een probleem vormen. Wat de werking betreft echter, als de mensen nuchter zijn wanneer ze nuchter moeten zijn, dan heeft dat gewoon te maken met verantwoordelijkheidsgevoel.»

Veto: Moet je als preses mensen

daarvoor vaak op de vingers tikken?

Bert: «Je moet ook weten welke mensen je waar zet. In een fakbar bijvoorbeeld kan je de mensen niet op de vingers tikken, dan moet je weten wie je een shift geeft laat op de avond. Maar tot dusver heb ik zoiets nog niet moeten doen.»

Veto: Waaraan erger je je vaak in verband met alcoholgebruik?

Bert: «Iets wat de laatste jaren wel vaker voorvalt en dat me echt ergert is dat indrinken. Fuiven in Leuven zijn gratis na drie uur, dus die mannen zitten thuis en kijken naar 'Sarah' of weet ik veel wat en die drinken daar eigen bakken bier van zeven euro uit de Colruyt. Die zuipen zich dan lam tot half drie en dan staan ze daar te wachten voor de in-

gang tot het drie uur is om gratis binnen te mogen. Het is toch belachelijk om die twee euro inkom niet te willen betalen.»

Tom: «Ja, het is niet alleen die inkom, als je een paar pinten op café wil drinken ben je direct een pak geld kwijt en vooral die eerstejaars willen nog een beetje besparen.»

Bert: «Okee, maar dat is toch te zot, die fuiven beginnen om tien uur, maar tussen tien en twaalf is er geen kat. Waarom begin je niet twee uur vroeger te fuiven, dan kan je twee uur vroeger stoppen en ben je de volgende dag zelfs nog in de les. Daar kan ik nu echt niet bij dat de mensen dat niet meer snappen. Dat is nu al twee jaar dat ik mij daaraan erger.»

Veto: Jullie zijn al een paar keer zat

geweest, wat zijn de stomste dingen die je hebt gedaan?

Bert: «Ik herinner me nog een kiescantus van twee jaar geleden. Dat was in Doc's Bar, hoe we daar zijn geraakt weet ik niet eens meer, na de eerste tempus ben ik mijn T-shirt kwijtgeraakt. Dan is iedereen beginnen schrijven op mij. Uiteindelijk ben ik in mijn bloot bovenlijf op een fiets die ik van iemand geleend had naar mijn kot gefietst en zonder nadenken in mijn bed gevallen. De volgende ochtend waren mijn lakens dan ook gans blauw van die stift.»

Tom: «Ik ben wel al eens in het verkeerde bed gekropen, maar ik ben dan uiteindelijk toch nog thuis geraakt. Op welke manier weet ik wel niet meer.»

(JURGEN D'OURS)

“Ik heb absoluut geen gespleten persoonlijkheid”

Lingerieontwerpster Murielle Scherre

Als het stereotype zegt dat vrouwen meerdere taken tegelijk kunnen uitvoeren, dan beantwoordt Murielle Scherre daar perfect aan. Ze ontwerpt lingerie, is DJ, schrijft boeken en geeft interviews terwijl ze met de wagen rijdt. Aan de andere kant, konden vrouwen wel autorijden?

RUBEN BRUYNNOOGHE |

Veto: Als ik het goed begrepen heb zit u nu in de wagen?

Murielle Scherre: «Ja, inderdaad.»

Veto: En u rijdt naar een evenement over verkeersveiligheid?

Scherre: «(lacht) Ja, inderdaad! Toen ik voor het eerst hoorde over het project had ik ook niet meteen het gevoel dat ik daarvoor het beste rolmodel ben. Ik heb bijvoorbeeld niet mijn lief leren autorijden en nu blijkt dat alles wat ik hem heb aangeleerd niet strookt met de verkeerswetgeving. Langs de andere kant, ik ben al sinds mijn zeventien jaar en negen maanden bezig met rijden en de enige drie ongelukken die ik al heb meegemaakt waren niet mijn schuld.»

Veto: Hoe zit het eigenlijk met de modellen, het lijkt niet evident om in dit weer lingerie te showen?

Scherre: «Och, die zijn het wel gewoon om dit soort modellenwerk te doen, ze weten ondertussen wel al dat ze zich nooit moeten verwachten aan een traditioneel défilé waarbij ze in hun onderbroek een paar keer op en af moeten lopen. Met alle energie die we in de shows steken, zitten ze vaak al terug in de trailer vooraleer ze kunnen beseffen dat ze het koud hebben. Ze zijn

trouwens ook niet van die typische modellenbureau. De Devilles zijn professionele amateurs die exclusief voor mij 'werken'. Ik zie die meisjes dan ook een paar keer in de week. Het is dus maar best dat we een beetje een goede verstandhouding hebben.»

BIG BROTHER

Veto: Over uzelf, heeft u ondertussen de grens tussen Murielle Scherre en La fille d'O al gevonden?

Scherre: «Nee, absoluut niet. Maar dat is volgens mij niet meer nodig, ik zie het nut er niet meer van in. Vroeger dacht ik altijd dat ik ervoor moest zorgen dat ik die twee niet door elkaar ging halen, maar nu besef ik dat ze allebei toch dezelfde persoon zijn. Ik heb absoluut geen gespleten persoonlijkheid. Jij hebt natuurlijk geen ijkpunt, want je weet niet hoe ik in het echte leven ben, maar ik ben gewoon zo absurd.»

Veto: En hoe zit het met het combineren van uw leven als modeontwerpster en dat van mediafiguur?

Scherre: «Goh, dat BV-schap is een vuil neveneffect van het constant in de weer zijn. Als ik doelgericht bekende Vlaming wou worden had ik wel meegedaan aan Big Brother of zoiets. Maar ik heb het ook niet af-

gewezen om een mediafiguur te worden, ik heb zelf bewust gekozen om de media te bespelen. Voor mijn privéleven is dat misschien niet optimaal, maar je bepaalt tenminste zelf welke roddels en straffe verhalen je de wereld in stuurt. Je kan proberen alles te verbergen, maar uiteindelijk komen er toch dingen in de bladen terecht. Ik ben trouwens nooit gechoqueerd over de artikels die ik lees over mezelf. Of toch: onlangs werd er geschreven dat ik mijn bedrijf had laten overnemen, en dat is natuurlijk klinkklare onzin. In ieder geval, als je als vrouw lingerie ontwerpt val je sowieso op. Vroeger dacht ik dat promotie beperkt zou blijven tot wat interviews hier en daar, maar ik heb al gauw gemerkt dat je meer moet doen. Je moet af en toe zelf op de voorgrond treden en een grote muil opzetten, en eerlijk gezegd heb ik geen problemen om die rol op mij te nemen (lacht). Ik vind het niet erg om mijn eigen mening te geven.»

Veto: U heeft al een paar boeken geschreven, bent u van plan nog meer te schrijven?

Scherre: «Absoluut! Voor de reacties alleen al. 'Murielle, ga weg uit de literaire wereld' en zulke meer (lacht). Ik doe graag dingen waar ik slecht in ben, op die manier leer ik bij en blijf ik steeds met nieuwe dingen bezig. Ik schrijf graag, en ik heb gemerkt dat ik een bizar geheugen heb waardoor de dingen die ik schrijf het midden houden tus-

sen droom en realiteit. Als je dan nog af en toe reacties krijgt van mensen die echt iets aan je boeken hebben gehad, blijf je gemotiveerd om verder te doen. Voor mij draait het bij een boek om de inhoud en niet om de vorm. Al die mensen die zeggen dat ik moet stoppen met schrijven geven me bovendien een extra reden om te blijven schrijven. Niet dat ik schrijf uit rancune hoor, maar als mensen zagen over je Gents accent kan je het toch niet nalaten om extra plat Gents praten?»

MEISJES

Veto: Heeft u geen tijdsgebrek?

Scherre: «Ja, maar je leeft maar één keer toch? Ik heb maar één kans op (twijfelt). één om hier te kunnen rondlopen. Damn ik slaap al acht uur dus ik wil de overige zestien uur wel zoveel mogelijk gezien hebben hoor. Ik zou niet voortdurend papieren willen klasseren die ik al eens geklasseerd heb.»

Veto: Is dat ook de reden waarom u het zo vreselijk vindt om bij interviews voortdurend op dezelfde vragen te moeten antwoorden?

Scherre: «Ja, onder andere. Maar ik vind het ook op een zekere hoogte flatterend om originele vragen te krijgen. Dan toont de reporter tenminste dat hij oprecht geïnteresseerd is, ik ben geen wandelende Google hoor! Als je wil weten waarom ik lingerie ben beginnen te ontwerpen moet je maar eens op het internet surfen hé. Dat heeft trou-

wens niet alleen betrekking op mezelf. Ik ga nu misschien iemand boos maken, maar het interview van Tom Barman met Nick Cave vond ik echt een gemiste kans. Als ik die man mocht interviewen had ik wel heel andere vragen gesteld hoor. Allez, die vragen hadden zelfs helemaal geen betrekking op de man zelf. Die reactie heb ik trouwens vaak als ik een interview lees. Voor mezelf weet ik dat ik een vraag leuk vind wanneer ze me eventjes de mond snoert, maar ja, dat is natuurlijk een hele uitdaging.»

Veto: U krijgt ook een heleboel mails van meisjes met seksuele problemen, herkent u zichzelf daar vaak in?

Scherre: «Zeker wel, er is ook maar een beperkt aantal dingen dat je kan doen tussen een jongen en een meisje en vaak heb ik dat dan zelf ook al meegemaakt of anders iemand uit mijn omgeving. Het is wel schrijnend dat ze die mails naar mij moeten schrijven, dat is volgens mij wel een signaal naar de mensen die met voorlichting bezig zijn toe. Het is niet dat er een gebrek aan wetenschappelijke informatie is, maar het nadeel van al die moderne media is dat mensen immuun worden voor al die informatie. De jongens en meisjes die al 'in de shit' zitten hebben echt geen zin om te gaan googelen. Ze hebben trouwens nood aan subjectieve reacties en dat terwijl alles wat je op het internet veel te objectief is. Er zijn veel te weinig normen en waarden te vinden.»

Voor meer informatie, surf naar www.lafilledo.com of www.myspace.com/lafilledo

Drive Up Safety Mega-studententour

Fluofashion en onderbroeken

Eerlijk? Ook wij steken de baan wel eens over naast de daarvoor voorziene witte balken op het asfalt. Fietsen zonder lichten vormt alleen een groot probleem als de occasioneel op wacht staande politieagent ons daar vriendelijk attent op maakt.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Er zijn gelukkig nog mensen die daar anders over denken. De hondertal actieve vrijwilligers van Drive Up Safety bijvoorbeeld. Naast het dragen van hun wat bizarre naam proberen deze brave lui jonge weggebruikers te bewegen tot veiligheid in het verkeer. Hoe? "Aan de hand van positieve, interactieve en bovenal ludieke sensibilisatie-acties."

Donderdag twintig november hield de mega-studententour van DUS halt op het Ladeuzeplein. De belofte van vlot vermaak eerder dan onze diepe verbondenheid met verkeersveiligheid lokte onze nieuwsgierigheid. Al van ver hoorden wij de dancebeats daveren als was het Leuven kermis. Zij werden begeleid door

meer neonlichten dan Las Vegas op een drukke avond.

Een reusachtige opgeblazen conische pyloon trok de eerste aandacht als een zielige Eiffeltoren die op het punt staat in de Seine te zakken.

Het ietwat bombastische geheel maakte ons wat dorstig, dus

Modellen liepen in flitsende fluokleurtjes

zeiden wij geen neen toen een dame ons een gratis Red Bull aanbood. De deerne in kwestie schrok er niet voor terug haar drankje uit te delen aan kinderen van zes jaar oud. Maar die hadden waarschijnlijk toch al ADHD.

Tijd om iets te doen dan maar. Aan standje één kregen wij een bril op die dronkenschap simuleerde waarmee we een parcours moesten afleggen. Verrekt levensecht, akelig realistisch. Interactiviteit en ludiciteit alom.

Standje twee behoorde toe aan de Leuvense flikken. Hun idee over sensibilisatie beperkte zich tot een test over verkeersveiligheid.

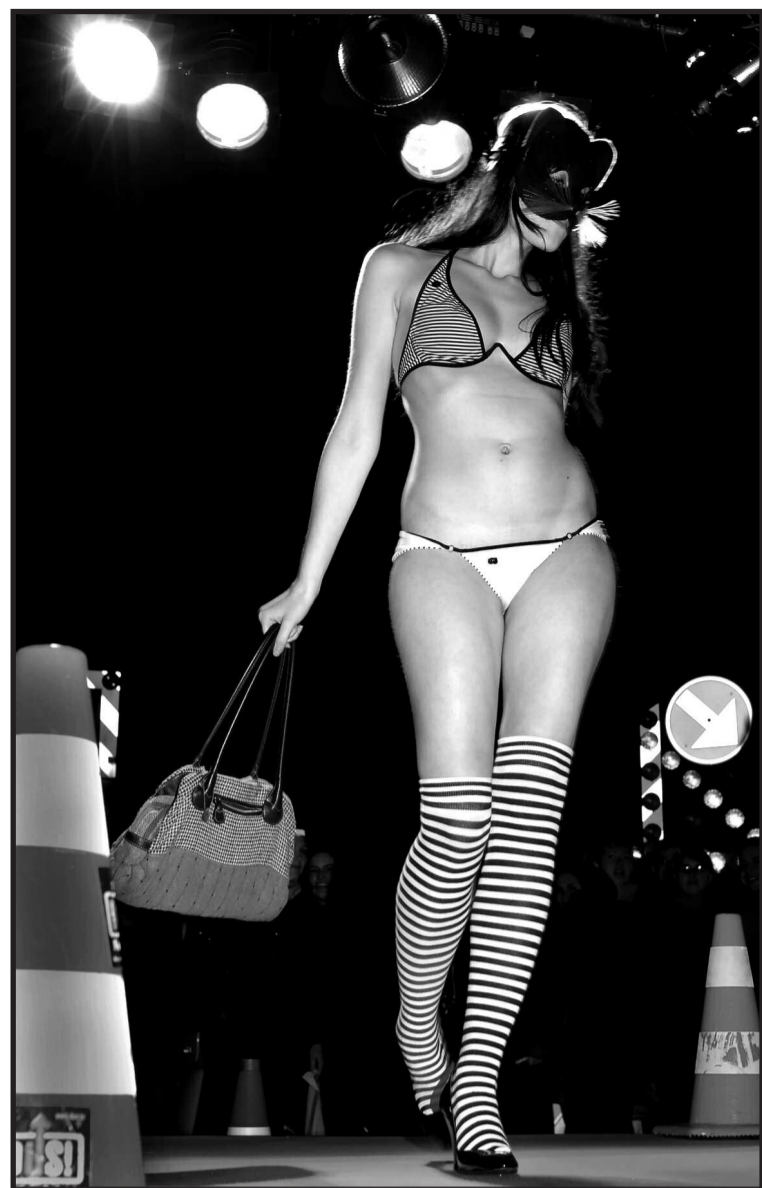
Zonder te spieken doorworstelden wij zonder problemen de twee blaadjes die we toegestopt kregen.

Wij scoorden twee op tien, maar kregen wel veel uitleg bij onze fouten. Onze beloning was een fluorescerend gadget voor fietsers, of we het zullen dragen bij onze nachtelijke fietsrondjes, trekken we echter zeer in twijfel.

AUTOZETELS

Nochthans werd er moeite gedaan om fluorescerende uitrustingen hip te maken. Op de catwalk liepen modellen met de nieuwste collectie van de Vlaamse modeontwerper Geert de Puyseleer. Allemaal in 'flitsende fluokleurtjes', de opzet mocht dan wel goedbedoeld zijn, het geheel deed vooral zeer aan onze ogen.

Aangenamer om zien was de show die daarop volgde, DUS had lingerieontwerpster Murielle Scherre voor hun kar weten te spannen en die had een heel ontraditioneel, maar daarom niet oninteressant défile ineengeknutseld.

(XAVIER VANKEIRSBUCK)

Twee autozetels deden dienst als imaginaire auto, de modellen, uiteraard in lingerie, beelden vervolgens allerlei onveilige verkeerssituaties uit. De meeste beelden deden ons echter meer denken aan het scenario van een goedkope pornofilm. Wat te denken bijvoorbeeld van schaars geklede vrouwelijke agenten die rondhuppelen met roze dildo's? Dat het de aandacht trok van de aanwezigen staat zonder

twijfel, of het de mensen werkelijk sensibiliseerde, daar durven wij onze hand niet voor in het vuur te steken.

Een andere jammerlijke vaststelling was het gebrek aan publiek. Het plein was weliswaar niet leeg, maar een waar succes kunnen we het bezwaarlijk noemen. De schuld hiervoor steken we niet op het concept, maar eerder op de povere promotie.

Speeddaten in Alma III

Godzijdank geen lief

Waar Wina een tekort lijdt aan vrouwelijk schoon, heeft de Kring Logopedische en Audiologische wetenschappen (KLA) van laatstgenoemde een indrukwekkend overschot. Een vereniging van beide kringen stond dan ook in de sterren geschreven.

RUBEN BRUYNOOGHE |

Omdat Wina nu eenmaal bedrevener is in het sterrenstaren mag het geen verrassing heten dat het Wina was die met het idee op de proppen kwam. Maar waar het theoretisch gedeelte nagenoeg perfect is, blijft het nog altijd vrezzen voor de praktische kant.

"Er gaan waarschijnlijk meer vrouwen aanwezig zijn dan mannen," ging de voorspelling aan het begin van de avond. De inschrijvingen gaven dan ook een gegronde basis voor die hypothese, maar wanneer de deuren van Alma III eindelijk gesloten werden woog de balans met één exemplaar door in het voordeel van het mannelijk geslacht. Een betere uitslag had niemand van de organisatie durven dromen. De om en bij de honderd aanwezigen leken zich op te mogen maken voor een probleemloze speeddate.

SCHIZOFRENIE

Die vooronderstelling werd echter veel te gauw de grond ingeboord, het doorschuiven aan het eind van elke twee minuten deed de sereniteit de das om. Elke theorie is feilbaar en de tafeltjes waar geheel tegen de verwachting in meerdere mannen op hun dooie eentje twee minuten moesten doormaken waren daarvan de schrijnende getuigen. Niet dat de opgelopen emotionele schade zo hoog was, maar de verwarring die Alma III kwam binnengevallen telkens wanneer belgerinkel het einde van alweer twee minuten aankondigde was op een haar na angstaanjagend.

De momenten daartussenin waren langs de andere kant ui-

terst vermakelijk, hoewel een mens na anderhalf uur wel eens kan reflecteren over de opgedane kennis. Wat hebben we er bijvoorbeeld aan de kleur te kennen van een onderbroek die een dame wiens naam we niet eens meer kennen ooit aanhad?

Een ander in theorie erg geslaagd concept was de kleurencode die elke kandidaat aan het begin van de avond meekreeg. Naargelang de intenties voor de nacht kon elke deelnemer kiezen of hij/zij zich wou profileren als vrijgezel, *one-night-stand*, kusverslaafde, biseksueel of simpelweg 'bezet'. Praktisch gezien bleek niet iedereen de kleurencode door te hebben en de momenten dat we zowel 'bezet' als 'vrijgezel' tegelijk de armen zagen sieren vreesden we even voor een doorgedreven vorm van schizofrenie.

De reacties na de blind dates waren hartstochtelijk, papertjes met favoriete dates werden in ijtempo naar de bar gebracht. Meisjes en jongens die elkaar als favoriet hadden aangeduid maakten kans elkaar weer te zien in een quiz die een kwartier later zou plaatsvinden. Het aanvankelijk enthousiasme aan het begin van de tweede ronde viel grotendeels te verklaren door een overdreven interesse in het mogelijk winnen van een hoofdprijs. Toen die prijs uiteindelijk de openingsdans bleek te zijn op het feestje dat nadien zou moeten losbarsten was de geestdrift een stuk lauwer dan aan het begin. Het begin van een spetterende relatie heeft u vermoedelijk niet gemist die woensdagavond.

Het vormen van koppels was dan ook hoegenaamd niet de bedoeling van beide organiserende praesidia, "Hou het ludiek en als je er achteraf een lief aan overhoudt zoveel te beter," was de raadgeving die meer dan eens het ijle luchtruim boven de dates werd ingestuurd. Geheel volgens de bedoeling hebben we er dan ook een fijne avond en godzijdank geen lief aan overgehouden.

Beeldenstorm: Kamerood 60

Facebook avant-la-lettre

Het is het jaar 2000. Een groep mannen, die allen exact veertig zijn, trekt in blijde verwachting door de straten van Leuven. Dit is hun dag, de groots aangekondigde stunt. En dan, in de verte, doemt ze op: Wendy Van Wanten.

BO VANLUCHENE |

Wendy Van Wanten was die bewuste dag natuurlijk niet het langverwachte hoogtepunt van de Mannen van 1960. Nog belangrijker was de onthulling van Kamerood 60, een beeld in de typische stijl van Jan Rosseels, dat voor de komende generaties van betekenis zou zijn maar vooral voor die specifieke generatie van het Verbond der Jaartallen.

Wie in deze tijden een profielpagina op Facebook heeft, is vast lid van een intellectualiteit vierende *group* als *Born in 1988! We are better than you!*. Niet echt origineel, zo blijkt, want in 1890 was al iets gelijkaardigs aan de gang. De mannen van 1840 gingen toen immers samen op café — De Biekorf in de Naamsestraat — en een nieuwe vereniging was geboren.

Tegenwoordig ontstaat elk jaar een nieuw 'verbond der jaartallen': pas veertig geworden mannen uit alle lagen van de bevolking die zich de komende tien jaar zullen voorbereiden op een Abrahamviering. Veertigers zijn immers nog soepel en tijdens die 'Actieve Jaren' zullen ze doen wat mannen in een vereniging nu eenmaal doen — al hebben wij daar geen idee van.

GEHEIM

Op 10 september 2000 werd Kamerood 60, wiens bestaan tot op dat moment een goed bewaard geheim was, plechtig onthuld in de Leopold Vanderkelenstraat. Samen met Wendy schonk Christian Smets, voorzitter van de mannen van '60, het beeldje aan de stad Leuven. Voortaan zou de jaarlijkse Festivaldag van het Verbond der Jaartallen ook een stoet naar hier bevatten, waarbij een wimpel wordt overgedragen aan een nieuwe lichting leden.

Voor de naam Kamerood 60 moeten we terug naar de Middeleeuwen, toen de schuttersgilden

Het beeld is een aaneenrijging van letterlijk te nemen spreekwoorden

nog cool waren en exact 60 leden telden. Het nieuwste, vaak jongste en onervaren lid mocht op de bijnaam in kwestie rekenen. Het beeld zelf zou dan weer symbool staan voor mannen die de gezegende leeftijd van veertig bereiken en door de oudere leden als jonge groentjes worden gezien. Een soort vangnet

voor de midlife crisis, zo je wil.

Het beeld is een aaneenrijging van letterlijk te nemen spreekwoorden. Zo ligt de wereld aan zijn voeten en houdt hij bloemen in zijn handen gekneld: hij zet immers graag de bloemetjes buiten. Het hoogtepunt van dit alles is toch een jongeman op die wereldbol die een lange vinger heeft, wijzend naar zijn neus — je raadt het al: een wijsneus. Een curieus element is de mini-beeltenis van Fiere Margriet — dat andere beeld, in de Tiensestraat. Zij staat voor het Leuven van de Middeleeuwen. Zij, de verkrachte vrouw.

Ondanks alles blijft het een erg mooi, boeiend standbeeld dat nog jaarlijks met respect en ceremonieel wordt behandeld door veertigplussers. Toch is het een favoriet mikpunt van vandalen. In 2004 was het zelfs een tijdje volledig ver-

dwenen. Maar wie dat nu nog wil proberen, zal hard zijn best moeten doen. Met een sokkel van 300 kilogram en een beeldje van 110 kilogram moet je niet enkel jong van geest zijn. En een levenslange uitsluiting van het Verbond der Jaartallen spreekt vanzelf. Wie wil dat nog riskeren?

Kinder- universiteit

Door
Pieter Declercq

Ekonomika organiseert B2U-lezingen

Leterme over de financiële crisis

'Business to University Lectures' is een nieuw concept bedacht door Ekonomika (Economische Kring, red.) en hun faculteit. Ze nodigen gastsprekers uit om de studenten aan de hand van een aantal lezingen of een debat up-to-date te houden over wat reilt en zeilt in de 'corporate world'. "Listen, learn and share the corporate experience": de eerste twee puntjes van de slogan zijn al achter de rug, bij deze volgt het derde.

ISABELLE GEERAERTS |

In de eerste sessie met als thema 'Credit Crisis, Managing Through The Financial Turmoil' pakte men meteen uit met enkele grote namen. Professor De Grauwe verzorgde de inleiding met een opfrissing over de oorzaken, gevolgen en mogelijke oplossingen voor de financiële crisis. Michel Tilmant, CEO van ING, concentreerde zich in zijn lezing vooral op de vraag "Hoe heeft de crisis ING beïnvloed en hoe ziet de toekomst eruit?"

De kers op de taart was ongetwijfeld de komst van Yves Leterme. Hij gaf uitleg over de volgende drie hoofdpunten: wat was

nu net het probleem? Hoe heeft de overheid dit aangepakt? En wat kunnen we doen om dit in de toekomst te vermijden? Een korte samenvatting.

LETERME

De structuur van het probleem is drieledig: ten eerste de algemene economische teruggang van het afgelopen semester, ten tweede de problemen met de gestructureerde kredieten en ten slotte een aantal specifieke situaties, zoals bijvoorbeeld de overname van ABN Amro door Fortis. Voor de overheid was het vooral lastig omdat België als eerste Europees land met de liquiditeitscrisis werd geconfronteerd:

er bestond bijgevolg nog geen draaiboek. Dit is gaandeweg opgesteld en telt nu drie fasen: het toedienen van *emergency loans*, het verhogen van de kapitaalstructuur en de continuïteit verzekeren voor de spaarder. In verband hiermee haalde de premier even uit naar de *Knack* van deze week waarin het comité de pilotage zwaar op de korrel wordt genomen. "Ondanks wat in *Knack* staat, wil ik zeggen dat al wat de afgelopen weken gebeurd is, verdienen zijn van topeconomisten. Ik ben hen dankbaar voor al het werk dat ze verricht hebben," aldus de premier.

VOORKOMEN

Als laatste punt lijstte Leterme drie maatregelen op om herhaling te voorkomen. Op nationaal vlak streeft hij naar een harmonisering van de toezichthouders van het financiële systeem. Op Europees niveau naar de oprichting van een commissie die instaat voor finan-

ciële faciliteiten (voor de liquiditeitsvereisten). Ten derde vindt de premier dat elk financieel product moet worden gewaarmerkt. Dit wil zeggen: de aandeelhouder moet een aantal inherente kwaliteitsvereisten vervuld zien.

"Economisten zijn goed in het voorspellen van het verleden, maar minder in het inschatten van de toekomst"

Een mooi geprononceerde uitleg voor een aula zo stil dat menig prof er alleen maar van kan dromen. Tot op een bepaald moment waarop Leterme zich de woorden "economisten zijn goed in het voorspellen van het verleden, maar heb-

ben het iets moeilijker met het inschatten van de toekomst" laat ontvallen. Druk geroezemoes als gevolg. We kunnen echter wel stellen dat hij in de vragensessie die erop volgde lik op stuk kreeg toen student Matthias van Steendam het lef had om als laatste vraag te informeren naar de gezondheid van de geit van de Eerste Minister, met een applausje als gevolg.

Deze eerste B2U - lezing werd afgesloten met een debat, gemodereerd door Paul d'Hoore, tussen Mark Eyskens, prof. De Grauwe, prof. Konings en Jan op de Beeck (ING Belgium).

M. B. Kotroute: "Blijf in je kot!" in Leuven

Jonge kunstenaars uit hun kot gelokt

Na Gent is het donderdag de beurt aan Leuven om haar studentenkoten voor een dag een metamorfose te laten ondergaan. M. B. Kotroute leidt je langs meer dan twintig koten waar muziek, theater, beeldende kunst, installaties, drukkunst, fotografie, poëzie en dans de plak zullen zwaaien.

Het project is een organisatie van AmuseeVous ('hét relatiebureau voor jongeren en musea') en kadert in het veel bredere project *Broodthaers Onomwonden*. Marcel Broodthaers (1924-1976) was thuis

in verschillende kunstdisciplines. Hij was plastisch kunstenaar en cineast, maar hij dichtte ook. Broodthaers stelde het concept 'museum' in vraag en liet zien dat kunst ook thuishoorde in de tuin of

op je kamer. Ziedaar de link met M.B. Kotroute: *Blijf in je kot!*.

Om 16u geeft de theatervoorstelling *Over een woonkamer* in de C. Meunierstraat de aftrap voor wat een spetterende avond belooft te worden. Op hetzelfde moment openen de verschillende koten hun deuren. Vanaf 20u zullen ook de muzikanten, dansers en acteurs in actie schieten. Om 23u trekt iedereen dan naar het STUKcafé voor

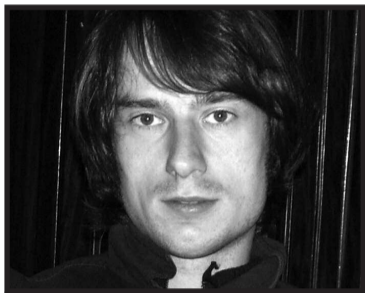
een optreden van Nele Van den Broeck (winnaars TAZ jong muziekwedstrijd) en haar band.

De koten die donderdag bezocht kunnen worden, liggen allemaal in de Leuvense binnenstad. Wie alles gezien wil hebben kan een van de drie uitgestippelde routes volgen zoals die staan aangegeven op de plannetjes (verkrijgbaar bij het STUK). Voor de liefhebbers is er ook een fietsroute die alle deel-

nemende koten passeert. Bij regen bestaat de mogelijkheid van de organisatie een paraplu te lenen.

Uit de meer dan veertig artiesten die donderdag het beste van hun kunnen zullen laten zien, maakte *veto* alvast een kleine selectie. Absoluut niet te missen, en vergeet ook niet langs te komen op de redactie van *veto* in de 's Meiersstraat

Colofon: Maud Oeyen, Philip Gallasz & Ide Smets

Pieter Fannes

Voor de vetolezer is hij al lang geen onbekende meer. Pieter Fannes is een van onze huisteekenaars en tegenwoordig ook onze 'huisschilder'. Speciaal voor Kotroute voorzag hij een volledige muur op de redactie van een kunstwerk dat hij baseerde op de overwinningsspeech van Barack Obama. Blauwe kubussen refereren naar de korte lettergrepen in de toespraak, rode naar de lange. "Ik wilde wel eens testen of een speech die wat betreft klank heel harmonisch is opgebouwd, ook harmonisch over te zetten is in kleuren," aldus Pieter. "Het blijft natuurlijk allemaal erg willekeurig, maar ik wil toch dat iemand die weet wat erachter zit en die de tekst bij de hand heeft, heel wat kan herkennen." De kubussen worden aangevuld met figuurtjes die de krant lezen of door een raam kijken. "Ik heb geprobeerd om *veto* aan te vullen. Klank en intonatie kan je nooit overbrengen in een krant. Ik las in een artikel dat de toespraak live meemaken en erover lezen in de krant precies twee verschillende werelden zijn. Het is het zwarte gat van de journalistiek. En dat probeer ik hier op te vullen."

Het werk van Pieter Fannes is te bewonderen op

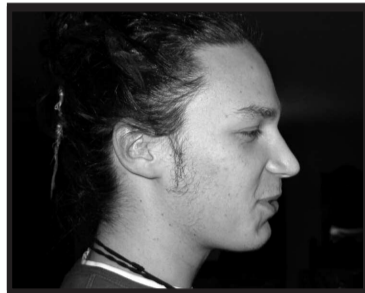
<http://users.skynet.be/pieterfannes>.

LAU

In het echte leven is LAU bekend als Laura Vandenberg. Deze 22-jarige studente geneeskunde schrijft al sinds haar zestiende eigen nummertjes en trad vier jaar op met het rockbandje Ambooz. Op haar twintigste was het tijd voor iets nieuws en besloot ze alleen verder te gaan. Niet veel later werd ze geselecteerd om Medica te vertegenwoordigen op het Interfacultair Songfestival. Daar bekoorde ze met haar gitaar en typisch hese stem de jury en sleepte ze de overwinning in de wacht. Ondertussen sierde ze ook al twee maal de affiche van LoRock naast grotere namen zoals Milow, Foxylane, Mint, etc.

Op de kotroute kan u haar vinden in het vetolokaal. "Het maakt niet uit waar ik speel, een badkamer of een kelder, zolang het maar gezellig is," aldus Laura. Ze speelt een set van een half uur met uitsluitend eigen liedjes die ze zal opluisteren met haar gitaar. Ze laat dus de begeleidingsband waarmee ze normaal onder de naam LAUN optreedt thuis, wat voor een apart huiskamersfeertje zal zorgen. "De liedjes zullen meer puur en naakt klinken," aldus Laura.

Sebastian Dingens

Heel bijzonder gaat het eraan toe in de C. Meunierstraat 37, waar Sebastian Dingens de boel opleukt met zijn — aldus het programmaboek — 'visuele creaties'. Die visuele creaties zijn niets minder dan schimmels, waarmee de kunstenaar wil aantonen hoe men kan vervreemden van materialen die op zich heel herkenbaar zijn, zoals mandarijnen, courgetten, tomaten en spinazie. "Het idee is eigenlijk organisch gegroeid op kot," aldus Sebastian, en dat valt ongetwijfeld letterlijk te nemen. Uit de installatie spreekt het verlangen naar wat geweest is, maar ook de schoonheid van het voorbijgaande. "Het is meer een performance: je krijgt steeds hetzelfde eindproduct — een potje met zwarte drek — maar eerst heb je een heel proces. In dat kleine potje vindt een strijd om leven en dood plaats. Fruitvliegen worden door het fruit aangetrokken, maar hun larven worden gedood door de gassen die vrijkomen."

Of het kot in kwestie niet met een geurprobleem te kampen zal krijgen? Sebastian stelt ons gerust: "De meeste schimmels zijn goed afgesloten. En de rest heeft een tijdje hard gestonken maar is nu voorbij dat stadium."

The Birthday Song Company

Company

Verjaart je lief binnenkort en heb je alweer geen gepast geschenk? Ga dan zeker eens langs bij muzikale duizendpoot Jason Dousselaere. Wegens een tekort aan kapitaal om zijn verjaardagscadeaus te bekostigen en omdat op Happy Birthday: the original auteursrechten staan, waardoor je de song niet legaal in het openbaar kan spelen, komt Dousselaere met dit naar eigen zeggen outputbevorderend project. In ruil voor iets wat ook maar lijkt op een instrumentaal attribuut schrijft hij jouw persoonlijk verjaardagslied. Doel van dit alles: de traditie van muziek op aanvraag herstellen. Ben je niet into hiphop, noch into folk, dan bekt zijn experimenteel gespekte synthpop ongetwijfeld. Denk bij Maaïke's song aan Tetris op een Fisher Price keyboard terwijl her en der het momenteel überhippe Late Of The Pier doorklinkt. Op kotroute zal hij er staan met laptop en microfoon waardoor iedereen ter plekke een nummer kan aanvragen. Dousselaere heeft alvast zin in dit *human-size* project. U nu ongetwijfeld ook.

U kan uw liedje gaan aanvragen tussen 20u en 22u in de C. Meunierstraat 37.

Mayken Craenen

Een kot vormt het decor van een familiefeest. De tekeningen, schilderijen en foto's van Mayken — studente culturele studies — roepen herinneringen op aan de typische familiefeesten. Het interieur doet denken aan "het huis van een bomma, maar dan leuker". Allerlei curiosa en de versgebakken cake maken het zaakje helemaal af.

Mogelijk komt er ook een stamboom op de muur waarin de kotbezoekers hun eigen gezicht kunnen tekenen zodat ze deel gaan uitmaken van de familie. "Het is de bedoeling er echt iets verrassends van te maken. Op de thee gaan, maar dan met een bijzonder en leuk kantje aan. Vandaar de karakterisering Thé Dansant." Er zal ook gezorgd worden voor de nodige muziek.

De familiefeestinstallatie van Mayken Craenen is donderdag te bezichtigen in de Vesaliusstraat nummer 30.

Wie alvast graag een voorsmaakje wil kan eens surfen langs de gloednieuwe site www.mayken.be.

Programma M.B. KOTROUTE LEUVEN

1. Mechelsestraat 37

Joke Druyts (fotografie)
Bad Cirkuz (blues) (20.30 en 21.30)

2. Mechelsestraat 155 bus 22

Studio van Hans Fannes (tekenkunst)

3. Sluisstraat 29

Samuel Vanderveken (schilderkunst)
Ricardo Gonzales (singer-song) (20.45 en 21.45)

4. Burchtstraat 30

Jeremy Elias (fotografie, collage en installaties)
Bavo Cremer (drukunst)
Iza (singer-song) (20.30 en 21.30)

5. Ridderstraat 223

Dimitri Magnin (schilderkunst)
Tomtom (electrojazz) (20.15, 21.15 en 22.15)

6. Ridderstraat 93

Bart Schoofs (striptekenaar)
The Nursery Rhyme (popfolk) (20.45 en 21.45)

7. Het Torentje 12

Kristof Van Gestel (installatie)
The Puccinni Sisters (swingende a capella) (21.00 en 22.00)

8. Naamsestraat 100: Amerikaans college

Carl Von Winkelmann (installatie)
Bart Duriez (fotografie)
Munich (breekbare rock) (20.45 en 21.45)

9. Schapenrock kot: Schapenstraat 65

Barna Fazakas (exotisme)
Een Schapenrockband (alternative) (20.15 en 21.15)

10. Groot Begijnhof, Spaans kwartier 22B

Mireille Robbe (verrassing in situ)
Wannes (absurdistische proza)

(20.00, 21.00 en 22.00)

11. Groot Begijnhof, Spaans kwartier 29

Arne Reynaert (REIN-ART) (poëtische schilderkunst)
Garcia Goodbye (singer-song) (20.30 en 21.30)

12. Naamsevest 82

Jeremy Swinnen (installatie)
Kaat en Daan (akoestische poprock) (20.15 en 21.15)

13. C.Meunierstraat 37

Sebastian Dingens (visuele creaties)

Lore Huysmans en Stefan Jakiela: 'over een woonkamer' (theater) (16.00)

The Birthday Song Company (liedjes op aanvraag) (20.00-23.00)

14. 's-Meiersstraat 5: Redactie Veto

Pieter Fannes (tekenaar van *veto*)
LAUN (akoestische countryrock) (20.00 en 21.00)

15. Vlamingenstraat 30

Thomas Min (fotografie)
Kim Vanweyenbergh (singer-song) (20.30 en 21.30)

16. Vesaliusstraat 30

Mayken Craenen (schilderkunst in familiefeestinstallatie)

17. Tiensestraat 227

Jo De Smedt (grafietekening)
Thick Fish (eclectische muziek) (20.45 en 21.45)

18. Tiensevest 162

Merlin Spie (sculptuur, tekeningen en projectie)
Kid Fear (singer-song) (20.15 en 21.15)

19. Quinten Metsysplein 7

Charlotte Peys (illustratie)
Dez Cordas (kamermuziek) (21.00

en 22.00)

20. Jozef II-straat 33

Simon Englebert (installatie in de douche)

Delfien Debroux (hedendaagse dans) (20.15, 21.15 en 22.15)

21. Ravenstraat 87

Tine Lejeune (collage in een oude sfeer)

The Bear That Wasn't (fluisterpop) (21.00 en 22.00)

22. Justus Lipsiusstraat 14

Koen Broucke (schilderkunst en installatie)

23. Willemsstraat 42

Lakaap (gevelschildering)

STUK: Naamsestraat 96

Infopunt: Uitleg en plannetjes
Afsluiter Nele Van den Broeck en band in het STUKcafé om 23u.

Russian Circles

No rules, great rock

Met hun debuut *Enter* bracht Russian Circles zonder het al te goed te beseffen een nieuw vlamvend vuur in het post-rock genre, door vinnig met haar grenzen te flirten. En ja, ook de Labozaal van STUK brandde hard vorige week.

WOUTER DHAENZE |

Veto: Is het niet moeilijk om jezelf te onderscheiden in het post-rock genre?

Mike Sullivan: «Ik wist eigenlijk totaal niet wat post-rock was tot we in mei langs de West Coast tourden met Red Sparowes. Toen vertelde Cliff (gitarist bij Red Sparowes, red.) me wat post-rock is.»

Dave Turncrantz: «Ik weet het nog altijd niet, ik had geen conversatie met Cliff (lacht).»

Sullivan: «Nu weet ik wat er zoal gaande is en beseft ik dat er veel bands doen. Maar telkens als we iets proberen, laten we het gewoon gebeuren. Vanaf het moment waarop je je echt inspant om iets te maken, sukt het zwaar. We laten de kaarten vallen en laten andere mensen ons labelen. Ik begrijp het wel en heb er totaal geen probleem mee.»

Veto: Vele critici prijzen jullie muziek omwille van de sterke contrasten zoals tussen de erg harde en trage stukken. Doen jullie dit opzettelijk?

Turncrantz: «Ik denk dat we allemaal wel fan zijn van trage muziek. Persoonlijk hou ik van folk, akoestische en supertrage depressieve shit, maar het mag ook erg luid en hard gaan.»

Brian Cook: «Dance ook, we dansen erg graag.»

Turncrantz: «We hebben in de winkel ontdekt dat we graag dansen.»

Sullivan: «Wodka zet mensen aan tot dansen (lacht).»

Turncrantz: «Met al de verschillende invloeden die op ons afkomen kunnen we elke kant op gaan. We kunnen echt doen wat we willen, er zijn totaal geen verwachtingen.»

Sullivan: «Het is echt grappig. Telkens we proberen om een harde song te maken met het idee "Dat zal leuk zijn, laten we dat doen," wordt het echt iets ongelooflijk saai en gooien we het weg of we doen iets totaal anders. We passen ons continu aan. Elke song is een reactie op een andere. Het rolt allemaal zomaar uit ons op een of andere manier. We kunnen nooit zeggen wat er zal gebeuren, wat opwindend en fris klinkt, dat idee volgen we.»

LIVE

Veto: Welke emoties komen er terecht in jullie muziek?

Turncrantz: «Ik denk dat als we een song schrijven, dat we dan niet met opzet een bepaalde emotie erin stoppen, zoals "ik ben vandaag erg kwaad omdat ik moest gaan werken". Het is puur een expressie. Wat natuurlijk is, zal gebeuren. Als je verdrietig bent dan zal het natuurlijk zijn om een triestige song te schrijven. Maar zoiets gebeurt nooit intentioneel.»

Cook: «Wanneer je gaat zitten en je pakt je instrument op, je speelt de eerste noot, dan zijn er zoveel mogelijkheden die voor je liggen. Ik kan nooit gewoon neerzitten en een kwade song maken. Ik speel gewoon de eerste noot en de rest volgt. Wat er op dat moment resoneert in je, dat is hoe je een emotioneel idee

creëert in muziek.»

Veto: Zou je de sfeer kunnen omschrijven tijdens een concert?

Sullivan: «Ik apprecieer het als het publiek rustig is, maar natuurlijk niet te stil. Het is natuurlijk ook erg aangenaam als ze luidruchtig zijn, maar ik denk dat het moeilijker is om een publiek stil te houden dan ze luidruchtig te krijgen. Wanneer we een traag stuk spelen en iedereen is doodstil, betekent dat veel voor mij.»

Veto: Was het moeilijk om jullie cd's in een live-show te transformeren?

Sullivan: «Nee, het gaat juist omgekeerd. Het is een stuk moeilijker

om de live-show in een cd om te zetten. Ik ben gek op onze opnames, maar ze zijn geen accurate representatie. Live komt er zoveel expressie bij, live is het zoals het moest zijn. Veel stukken zijn dan ook enkel noise en niemand wil zoiets opnemen.»

Veto: Velen vinden jullie live-show één van de beste die ze ooit gezien hebben.

Sullivan: «We hebben veel vrienden, die we betalen om zoiets rond te vertellen. We zijn fucking wealthy assholes (lacht). Maar natuurlijk is dat een enorm compliment voor ons. Ik hou ervan om live te spelen, omdat het zoveel meer oplevert.»

HANNAH MONTANA

Veto: Is er een plaats voor instrumentale muziek op commerciële radiostations, denken jullie?

Turncrantz: «Waarschijnlijk niet, vooral in de Verenigde Staten heb je enorm veel achterlijke mensen, zoals iemand genaamd Hannah Montana (fictieve personage uit gelijknamige sitcom, red.). Als we goed uitziende chicks waren met sletterige kledij, dan zouden we heel misschien wel op MTV komen.»

Veto: Nog niet gedacht aan een sex change dan?

Sullivan: «(lacht) Ja, we kunnen het geld van de band gebruiken daarvoor. Mijn gitaar is stuk, maar ik ga toch liever voor een nieuwe set borsten. (Neemt de microfoon) Waar is de delete knop?»

Die avond speelde Russian Circles een verschroeiend optreden in STUK. Wie er niet bij was, had ongelijk.

JOACHIM BECKERS

Mauro & the Grooms aan STUK

“In het groen van een ander zit meer gras”

De god van rock en cock zelve, Mauro Pawlowski liet vorige woensdag STUK affikken met zijn Grooms. Wij smeekten hem achteraf om een interview. Met succes; onze puppyblik heeft ons nog nooit in de steek gelaten.

GEERT JANSSEN & VINCENT VANNESTE |

Veto: Wij vonden het in ieder geval geweldig. Hoe heeft u het optreden zelf beleefd?

Mauro Pawlowski: «Ik vond het ook heel goed moet ik zeggen. Ik ben altijd een beetje bezorgd om het publiek. Ook al maken wij de regels, dat is de afspraak.»

Veto: Eerder vandaag heeft u gespeeld op een Radio 1-sessie van Monza. Wat heeft u precies gedaan?

Pawlowski: «Helter Skelter van the Beatles. I Can't Seem To Fuck Things Up van Evil Superstars. En een oud bluesnummer samen met Gregory Frateur (van Dez Mona, red.): I'm Gonna Live The Life I Sing About In My Song. Prachtig nummer. Die mannen van Monza hebben dat heel goed gespeeld. Dat was ook heel fijn.»

Veto: Twee weken geleden stond u met acht verschillende groepen op De Nachten. Moet u met zo'n verscheidenheid uw eigen nummers terug instuderen?

Pawlowski: «Natuurlijk. De truc is dat ik bands samenstel die de nummers beter kennen dan ik. Zodat ik zo min mogelijk moet doen. Soms vergeet ik wel dingen, zeker tek-

sten. The Grooms repeteren eigenlijk al liever zonder mij.»

Veto: U heeft ooit gezegd dat u niet graag repeteert.

Pawlowski: «Nee. Ik zit niet graag in de studio. Ik speel eigenlijk alleen graag live.»

Veto: Denkt u dat uw vele projecten meer aandacht krijgen doordat je ook in deUS zit?

Pawlowski: «Er zijn mensen die deUSplaten kopen omdat ze dat horen op JimTV. Als die naar mijn optredens komen denken ze dat ik een soundcheck doe van twee uur. Maar ik sluit de deuren altijd. Het is niet hetzelfde publiek. Iedereen is welkom hoor, daar niet van. Er zijn zoveel mensen in België. België is echt zo'n gigantisch land. Als je al die mensen samen zou zien, dat zou echt een massa volk zijn.»

LEF

Veto: U heeft ooit gezegd dat elke schrijver eigenlijk een muzikant wil zijn. U gaat binnenkort wel zelf op een literaire tournee met Ramsey Nasr.

Pawlowski: «Ik breng ook een dichtbundel uit in december. Als je je weinig bloot wilt geven, moet je je toevlucht nemen tot simpele uitspraken. Die worden dan later te-

gen je gebruikt. Ik begin een beetje te veranderen. Ik begin een beetje het lef te krijgen mij bloot te geven. Eigenlijk klopt dat wel: 't is altijd iets. In het groen van een ander zit meer gras.»

Veto: Moet goede muziek per se origineel zijn?

Pawlowski: «Absoluut niet. Soms krijg ik echt wel een origineel idee maar het hoeft niet per se. De traditie is zeer waardevol.»

Veto: En familietradities? U heeft meegespeeld op een EP van Deepsrof waar twee neven van u inzitten.

Pawlowski: «Die mannen zijn gewoon goed. Die hebben de genen geërfd van mijn nonkel die ook gewoon goed is. Die gasten maken noise op hun zestiende. Fantastisch toch?»

Veto: Wat deed u op uw zestiende?

Pawlowski: «Eddie Van Halen solo's proberen naspelen.»

Veto: Wat betekent Limburg nog voor u na al die tijd?

Pawlowski: «Daar ben ik opgegroeid. Ik heb daar lang gewoon. Eerste liefjes gehad. Eerste Eddie Van Halen gitaarsolo's van buiten geleerd. Ik heb daar ergens wel sentimentele banden mee. Ik woon nu in Antwerpen en ik vind Antwerpen een fantastische stad.»

Veto: Is de volumeknop van cruciaal belang in uw muziek?

Pawlowski: «Niet altijd. Te luid vind ik niet goed. Het hangt er van af welke muziek je maakt. Ik vind dat rockbands niet te luid mogen spelen. De beste rock is primitieve rock.»

Veto: Was vanavond het maximum qua luidheid?

Pawlowski: «Ik weet het niet. Dat weet je nooit. Dat hangt van de geluidsman af. Het moet niet te zacht zijn maar ook niet te luid. Je moet een goede geluidsman hebben, die je kan vertrouwen. Die het luid genoeg zet maar niet dat er bloed uit de neus en oren stroomt. In sommige genres is dat wel gepast: noise enzo.»

Veto: Recentelijk heeft u een paar

keer opgetreden met een hoed en ten tijde van Somnabula droeg u een mantel. Gaat u nog als Zorro optreden of is dat een brug te ver?

Pawlowski: «Ik heb ook wel een beetje een Zorrosnor. Nu niet echt, ik heb me niet geschoren omdat ik geen tijd had eigenlijk. Dat is de waarheid. Zorro is een goede held.»

Veto: Er gaat een postzegel verschijnen van deUS.

Pawlowski: «Is 't waar? Dat wist ik niet. Dat vind ik fantastisch. Dat is een hele eer.»

Veto: Heel hard bedankt. We vonden het echt een zalig optreden.

Pawlowski: «Awel merci, mannen. We hebben ons zelf ook heel goed geamuseerd.»

Al de hits,
al het nieuws

Check out
www.mixfm.be

Zet 'm nu ook
op je radio

(advertentie)

De Grote Cobra-retrospectieve in Brussel

CoBrA: Collectief, Bruisend, Anarchistisch

Naar aanleiding van de 60ste verjaardag van Cobra, organiseren de Koninklijke Musea voor Schone kunsten in Brussel een grote Cobra-retrospectieve. De expositie is echter veel meer dan een tepronkstelling van de bekendste werken uit de Cobra-catalogus. Op overzichtelijke wijze wordt de ontstaansgeschiedenis van de beweging belicht en geeft men er de belangrijkste artistieke grondslagen van weer.

MICHEL LEEN & MARTIJN SERMEUS |

Opmerkelijk is dat de tentoonstelling zich beperkt tot de periode waarin Cobra daadwerkelijk een groep kunstenaars vormde en nog niet tot een met hoofdletter geschreven idioom was geworden.

COPENHAGEN

De Cobra-beweging ontstond exact 60 jaar geleden in Parijs. Op acht november 1948 besloten de Deen Asger Jorn, de Belgen Christian Dotremont en Joseph Noiret geflankeerd door de Nederlanders Karel Appel, Constant Nieuwenhuys en Corneille een nieuwe experimentele kunstbeweging uit de grond te stampen. Dotremont verzint het acroniem Cobra, dat verwijst naar de steden vanwaar de stichtende leden afkomstig zijn — Copenhagen, Brussel en Amsterdam — en samen houden ze Cobra boven de doopvont.

Natuurlijk kwam Cobra niet zomaar uit de lucht vallen. De ideeën die de kunstenaars voedden, zweefden al enige tijd in de naoorlogse atmosfeer. De beginselverklaring van Cobra, het manifest *La cause était entendue* van Dotremont, was een reactie op de tekst *La cause est entendue* van de Franse surrealisten. De kunstenaars wilden kunst zonder vooropgezet plan en met een prominente plaats voor de fantasie. Cobra zelf noemt Picasso, Miro en Klee als belangrijkste voorbeelden.

Van de stichtende leden zelf is Asger Jorn de meest invloedrijke gebleken. Als oude rot in het vak richtte hij in Denemarken tijdens de oorlogsjaren het blad *Helhesten* — Het Hellepaard — op. De ideeën van dit blad — de aandacht voor het

primitieve, het kinderlijke en de mythologie — waren van cruciaal belang bij de verdere ontwikkeling van een eigen, specifieke Cobra-beeldtaal. In Nederland was enkele maanden voor Cobra, de Experimentele Groep Holland opgericht, waarvan naast Appel, Constant en Jorn ook de dichters Kouwenaar en Lucebert deel uitmaakten. Het was een beweging die kunstenaars samenbracht rond experimenten met vorm, kleur en de materie zelf. De Experimentele Groep Holland werd al snel meegezogen in de *slipstream* van Cobra.

Centraal in de opvattingen van Cobra stond de aversie tegen het heersende kunstbegrip. Tegenover het dogmatische burgerlijke schoonheidsideaal plaatsten zij een spontane en expressieve taal. De kunstenaars grepen terug naar een wereld die niet gecorrumpereerd werd door de allesoverheersende ratio en lieten zich bij het schilderen leiden door de materie zelf. Hun weerzin tegenover de kunsthandel en het kapitalisme, uitte zich in hun voorliefde voor collectiviteit en het herhaaldelijk geflirt met het communisme. Heel wat werken binnen Cobra zijn ontstaan uit samenwerking, niet alleen tussen verschillende kunstenaars, maar ook tussen woord en beeld. Cobra in de jaren '48-'51 dient te worden opgevat als een fluctuerende vriendengroep die, vaak uit noodzaak, samenhokte en aan de lopende band revolutionaire werken produceerde.

BRUSSEL

Van bij het begin waren de Belgen prominent aanwezig binnen Cobra; Christian Dotremont en Joseph Noiret, en later ook Hugo Claus en Pierre Alechinsky, maakten deel uit van de kern van Cobra. De schan-

daalsfeer rond de eerste grote Cobra-tentoonstelling van 1949 in Amsterdam is grotendeels toe te schrijven aan de communistisch getinte speech die Dotremont bij die gelegenheid afstak en die resulteerde in een rel.

Hugo Claus maakte als schilder deel uit van de Cobra-groep; zijn aandeel binnen de letterkundige beweging van Vijftig, die uit de Nederlandse Cobra-kern voortspruit, is veel geringer. Pierre Alechinsky, een van de zeldzame overlevende Cobra-schilders, adopteerde de Cobra-stijl pas nadat de beweging feitelijk had opgehouden te bestaan. Vele — maar niet alle — aan Cobra gelieerde publicaties verschenen in Brussel. België is ook het toneel voor de zwanenzang van Cobra. De groep houdt het in 1951 voor bekeken met een overzichtstentoonstelling in Luik.

AMSTERDAM

Uitgangspunt van de Brusselse tentoonstelling is de periode 1948-1951, die samenvalt met de opkomst, bloei en feitelijke neergang van Cobra, zonder daarbij de voor geschiedenis en vooral de nawerking van Cobra uit het oog te verliezen. Hierbij heeft men zich gebaseerd op de talrijke publicaties van de Cobra-groep, die ook op de ten-

toonstelling zelf ruim aan bod komen. Men heeft tevens geprobeerd de sfeer van de tentoonstellingen van 60 jaar geleden te recreëren. Enkele muren worden geheel ingenomen door kamerbrede foto's van de tentoonstellingen in Amsterdam en Luik. Met name de opstelling van de sculpturen is een trouwe reconstructie van de toenmalige opstelling. Ook heeft men geprobeerd om zoveel mogelijk werken te tonen die er destijds al bij waren. Dit betekent dat er veel kleinere werken te zien zijn, in tegenstelling tot de vaak grotere, bekendere en spectaculairdere werken die eerdere Cobra-retrospectieven sierden, maar veelal van latere datum zijn. Dat wil echter niet zeggen dat de tentoonstelling geen verrassingen in petto heeft voor de bezoeker, wel integendeel.

Veel stukken zijn afkomstig uit privé-collecties en musea in Nederland en Denemarken, wat voor enkele opmerkelijke vondsten zorgt. Zo zijn er, naast werken van voorlopers als Heerup en Ortvad, ook enkele zelden eerder getoonde sculpturen van Karel Appel en Reinhold te zien. Eveneens opvallend zijn de abstracte figuren van Sonja Ferlov.

De meest verrassende sculptuur is echter de *Schildwacht* van

Shinkishi Tajiri uit 1951, zeker wanneer men bedenkt dat Tajiri zijn kunstwerken meestal niet langer dan één dag liet bestaan. Eveneens boeiend is het fotografische werk van Serge Vandercam.

Het privéarchief van Alechinsky (die ook de archieven van Dotremont beheert) was eveneens een belangrijke bron van informatie, en dat wordt doorheen de tentoonstelling wel erg duidelijk. Voor een kunstenaar die de Cobra-stijl pas na 1951 adopteerde, is de Belg opvallend prominent aanwezig. Ook het derde en laatste deel van de tentoonstelling, dat focust op de collectieve werken, draagt zijn stempel en overschrijdt ruimschoots de vooropgezette afbakening 1948-1951; het recentste werk dateert van 1982. Die aanpak ondermijnt enigszins de consistentie van het geheel, maar het aanbod aan meesterwerken dat men ervoor in de plaats krijgt, maakt dit euvelluimschoots goed.

De tentoonstelling loopt tot 15 februari in de Koninklijke Musea voor Schone Kunsten te Brussel elke dinsdag tot zondag van 10 tot 17u en kost 6,5 euro.

Meer informatie vind je op www.expo-cobra.be.

(MARTIJN SERMEUS)

Tom Helsen in stadsschouwburg

“Geld is nog nooit een drijfveer geweest”

Donderdagavond 20 november, stadsschouwburg, Leuven. Tom Helsen kwam, zag en overwon. De verantwoordelijkheid voor de sound verdelen over zijn bandleiden en heersen. Het publiek vond het geweldig en daarvoor doet hij het uiteindelijk. Onze goedkeuring om uit zijne luie zetel te spelen krijgt hij.

PHILIP GALLASZ |

Veto: De Morgen beschreef uw nieuwste album *Five-Oh* als half-uitstekend. Terecht?

Tom Helsen: «Wat ik geleerd heb na al die jaren is dat wat er in recensies verschijnt totaal onbelangrijk is. Je hebt daar niets aan. In de eerste plaats is er maar één iemand die de plaat goed moet vinden en dat ben ik. Daarna komt het publiek. En als je ook maar iets van eigenwaarde hebt, breng je gewoon geen *shit* uit.»

FESTIVALS

Veto: Slechte reacties zijn dus geen reden waarom dit uw voorlopig laatste plaat is. Welke redenen zijn er dan wel?

Helsen: «Ik ben ondertussen al twaalf jaar platen aan het maken en ben geen groentje meer. Ik loop al drie jaar met het gedacht rond om een plaat met zangeressen te schrijven en nu is dit ineens concreet geworden. Ik blijf wel nog een jaar lang spelen en zal ook festivals doen. Het moet vooral voor mezelf interessant blijven want platen maken is wel heel plezierig maar ook eentonig. Ooit ga ik zeker terug platen maken, de komende drie à vier jaar ga ik gewoon iets anders doen.»

Veto: Op Studio Brussel vertelde u deze maand dat u zeer goed functioneert onder stress. Hebt u daar nog wel last van?

Helsen: «Zeer weinig. Enkel nog op hele grote festivals als ik zeer weinig

gerepeteerd heb. Het voordeel aan een theatertournee is dat je die rustig goed kan voorbereiden en dat het een twintigtal shows achtereen zijn. Na enkele shows plaatsst zich dat allemaal wel en dan wordt het plezierig. Dan speel ik precies uit mijne luie zetel.»

THEMALIED

Veto: Wat mogen we verwachten van het themalied voor *Music For Life 2008 (MFL)* dat u samen met Geike Aernaert geschreven hebt?

Helsen: «Een heel 'schoon' nummer en dat is alles (*lacht*). Zeker geen mega radiohit. Geike en ik kennen elkaar al een jaar of acht en we zijn heel blij dat we eindelijk iets samen kunnen doen.»

Veto: Het MFL thema is dit jaar: *Moeders en kinderen op de vlucht*. Kunt u uzelf beter inleven nu u een gezin hebt?

Helsen: «Ik kan mij inbeelden hoe die gezinnen zich voelen maar ik kan mij niet inbeelden wat het is

om te vluchten. Wij leven in een luxemaatschappij waarin we alles in onze schoot geworpen krijgen. Zelf als je ziek en arm bent krijg je nog langs alle kanten hulp. Ik vind het wel belangrijk dat ik er iets goed voor kan doen. Tijdens MFL sta ik ook al mijn SABAM rechten af aan de actie. Dat heb ik nog nooit

«Wij leven in een luxemaatschappij waarin we alles in onze schoot geworpen krijgen»

eerder gedaan.»

DRIJFVEER

Veto: Speelde de garantie op commercieel succes een rol toen u besloot samen te werken met Regi en *Night And Day* uit te brengen?

Helsen: «Het geld dat ik verdiend

heb met mijn eigen songs zal twintig keer meer zijn dan wat *Night And Day* opbracht. Ik spreek mij niet uit over bedragen maar geld is nog nooit een drijfveer geweest. Ik heb het geluk gehad grijsgedraaid te worden met echte songs die mensen raken. Ik merk dat veel mensen dat niet begrijpen

maar ik ben gigantisch geëvolueerd naar een muzikant zonder oogkleppen op. Voor mij kan op dit moment muzikaal alles. Daarom ga ik nu met veel mensen samen schrijven waaronder Regi.»

Cultuurkalender

DINSDAG 25/11**Bij de buren in Leuven**

Literatuur — van 14u tot 15u in de Molens van Orshoven (www.artforumvzw.be)

Concert 't Muziek Frascati

Klassiek — 19.15u: inleiding / 20u: concert, in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

Donavon Frankenreiter

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Zijde — De Theaterfactorij

Theater — om 20u in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

WOENSDAG 26/11**Bij de buren in Leuven**

Literatuur — van 14u tot 15u in de Molens van Orshoven (www.artforumvzw.be)

Motek + Dijn Sanders

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

Ratrace — Bert Kruismans

Stand-up comedy — om 20u in de Minnepoort (www.30cc.be)

Zijde — De Theaterfactorij

Theater — om 20u in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

DONDERDAG 27/11**BLIJF IN JE KOT!**

Kotroute — de hele avond kunst op kot in de Leuvense binnenstad (www.amuseevous.be)

Nele Van den Broeck

Muziek — om 23u gratis in het STUKcafé (in samenwerking met AmuseeVous' Blijf in je kot!) (www.stuk.be)

A Brand + The Subs + Malibu Stacy

Muziek — om 20u in Het Depot (www.hetdepot.be)

fABULEUS — Gender Blender

Dans — om 20u in de Stadsschouwburg (www.30cc.be)

Een geluk dat gij er waart — Toneel Vier

Theater — om 20u in Zaal Ons Huis, Goudbloemstraat 28

Zijde — De Theaterfactorij

Theater — om 20u in de Predikherenkerk (www.30cc.be)

Piet Swerts: "Heilige Seelenlust"

Klassiek — om 19u: inleiding / 20u: concert, in de Concertzaal van het Lemmensinstituut (www.lemmens.be)

Bij de buren in Leuven

Literatuur — van 14u tot 15u in de Molens van Orshoven (www.artforumvzw.be)

VRIJDAG 28/11**Living hero: Neil Young**

Muziek — van 14u tot 15u in de Molens van Orshoven (www.artforumvzw.be)

Living Roots featuring G. Bettens, R. Block, Neeka, e.a.

Laureatenconcert zang 2008 — Bernadetta Grabias (mezzosopraan)

Elisabethiade Leuven — om 20u in de Stadsschouwburg

Piet Swerts: "Heilige Seelenlust"

Klassiek — om 19u: inleiding / 20u: concert, in de Concertzaal van het Lemmensinstituut (www.lemmens.be)

Onze Manu — Toneel Heverlee

Theater — om 20.15u in Zaal Heliand (www.toneelheverlee.be)

Een geluk dat gij er waart — Toneel Vier

Theater — om 20.15u in Zaal Heliand (www.toneelheverlee.be)

Literatuur — van 14u tot 15u in de Molens van Orshoven (www.artforumvzw.be)

ZATERDAG 29/11**Start Internationaal Kortfilm-festival**

Film — tot en met 6 december in CinemaZED (www.kortfilmfestival.be)

Een geluk dat gij er waart — Toneel Vier

Theater — om 20u in Zaal Ons Huis, Goudbloemstraat 28

Onze Manu — Toneel Heverlee

Theater — om 20.15u in Zaal Heliand (www.toneelheverlee.be)

ZONDAG 30/11**Les Liaisons Dangereuses — Antje De Boeck & Gene Bervoets**

Literatuur — om 20u in de Stadsschouwburg (www.leuven.be/bibliotheek)

Jubileumconcerten Capella Academica

Klassiek — van 11u tot 12.30u in de Campusbibliotheek Arenberg Leuven, Willem De Croylaan 6, Heverlee (http://feest.capellac.be)

Suivez le guide — Daan Vandewalle

Klassiek — om 11u in het Wagehuys (www.30cc.be)

Onze Manu — Toneel Heverlee

Theater — om 20.15u in Zaal Heliand (www.toneelheverlee.be)

(www.toneelheverlee.be)

EXPO**Janssen meets Janssens**

Poëzie en plastisch werk — in de leeszaal van Bibliotheek Tweebronnen; tot en met 17 december

Adrian Paci

Op woensdag en donderdag van 14u tot 21u en op vrijdag,

zaterdag en zondag van 14u tot 18u in STUK; tot en met 25 januari (www.stuk.be)

(In)site Sagalassos

Op woensdag, donderdag en vrijdag van 10u tot 17u en op zaterdag van 14u tot 17u in Bibliotheek Tweebronnen (www.mleuven.be)

Veto geeft weg: 5 duotickets voor Motek, 5 duotickets A brand en 5 duotickets Donavon Frankenreiter.

Mail naar traktatie@veto.be

Daar onze vaste striptekenaar Pieter Fannes zich gedurende enkele maanden over een ander project buigt, zult u hem hier voorlopig even niet meer kunnen bewonderen. Geen nood, we hebben al een vervanger voorhanden: Elias zorgt alvast tot het einde van het eerste semester voor zijn opvolging.

Paul Claes over de regels van de canon Het belang van de herhaling

Professor Paul Claes ging vorig jaar op emeritaat. Voortaan wijdt hij zich met de ernst van een pater aan zijn grootste passies: schrijven, dichten, vertalen en lezen. Onlangs verscheen Claes' 'Lyriek van de Lage landen', waarin hij de literaire canon van het Nederlands taalgebied in tachtig gedichten schetst.

TOM DEMEYER & KEN LAMBEETS |

Veto: Hoe bepaalt u welke gedichten tot de literaire canon behoren en welke niet?

Paul Claes: «Ik bepaal de canon niet, de canon bepaalt zichzelf. Gedichten die tot de canon behoren komen veelvuldig voor in bloemlezingen, worden meermaals becommentarieerd en de schrijvers ervan hebben doorgaans een plaats in de literatuurgeschiedenis verworven. Op hun gedichten wordt vaak gealludeerd.»

«Zo'n canon wordt bestendig door universiteiten, scholen, bloemlezingen, media. In die zin dringt de canon zich op. Bij mijn keuze heb ik enkele criteria gehanteerd. Gedichten zoals Gezelles *O, Krinkelende winkelende waterding* en consorten heb ik geschrapt: die zijn niet helemaal gecanoniseerd.»

«Ik heb gedichten gekozen die

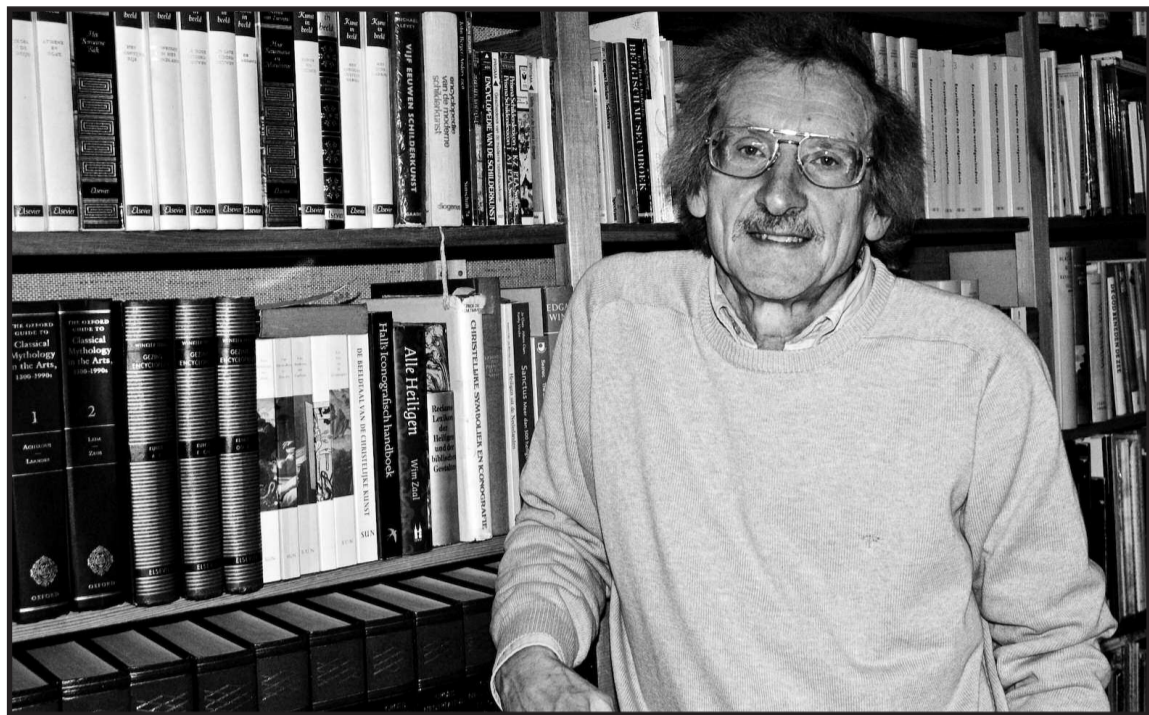
noniseerde dichter moest kiezen. *Ik ben een god in het diepst van mijn gedachten* en *De zee* van Willem Kloos hebben het om die reden niet gehaald. Dat is dus een keuze gebaseerd op technische criteria die ik mij aanmatig als poëziekenner.»

ANTI-CANON

Veto: Waarom staan er zoveel oudere gedichten in uw canon?

Claes: «Toen ik jong was, waren de experimentalisten zeer populair. Iedereen begon experimenteel te schrijven. Dat was ook verplicht: je mocht niet meer rijmen of herkenbare figuren neerzetten. Als je vandaag een rondvraag doet bij goeie poëziecritici merk je dat die experimentele poëzie verdwenen is uit de canon. Experimentelen worden enkel nog plichtmatig aan de universiteit bestudeerd. De moeilijkere dichters vallen uit de boot want hun

lezingen als *De Mooiste Gedichten van...* Zulke anthologieën hebben me wel op weg geholpen. Met Gerrit Komrij's bloemlezingen

(KEN LAMBEETS)

moet je dan weer oppassen: die bevinden zich ergens tussen canon en anti-canon.»

Veto: Wat zijn de eigenschappen van een gedicht dat tot de canon hoort?

Claes: «Er zijn bepaalde truken van de foor: de beginregel moet blijven nazinderen, de pointe ook. Neem nu Leonard Nolens: bij hem sluit de laatste regel van het gedicht vaak bij de eerste aan. Dat is een slim procédé.»

«Herhaling is een andere belangrijke eigenschap van canongedichten. In liedteksten zoals *Egidius Waer Bestu Bleven* word je

meegeslept omdat die ene regel steeds herhaald wordt. Dichters die oraal willen scoren maken veelvuldig gebruik van herhaling. Claus droeg meer *Nu nog* dan *de Moeder* voor omwille van het effect van de herhaling. Uiteraard moet je ook gebruik maken van stijlmiddelen die de pregnantie van de regels verhogen, bijvoorbeeld het rijm.»

Nederlandse poëzie breder van gebaar is, en wat ambitieuzer. Noord-Nederlanders zijn gauw tevreden als ze een paar regeltjes onder elkaar hebben geschreven, of een leuk mopje. Bij ons is dat niet het geval. Wij hebben niet dat soort kalendergrap gedichten.»

Veto: Hoe moeilijk was het om tachtig gedichten te selecteren?

“Nederlanders weten niet wie Paul Snoek is”

ik van begin tot einde goed vind. Gedichten hebben vaak een erg goede beginregel en vaak ook geen slechte tweede regel, maar daarna boet het vaak aan kracht in omdat de dichter gebruikt maakt van rijmwoorden. Mijn criterium was dat er geen zo'n inzinking mocht zijn. Dat was handig wanneer ik tussen verschillende gedichten van één ge-

gedichten zijn moeilijk citeerbaar en memoriseerbaar. Zo weten Nederlanders bijvoorbeeld niet wie Paul Snoek is.»

Veto: Hebt u zich tijdens het samenstellen gebaseerd op andere bloemlezers?

Claes: «Vooral op bloemlezingen die zich voordoen als canoniserend. Je hebt natuurlijk populaire bloem-

KALENDERGRAP

Claes: «Nu lijkt het misschien heel gemakkelijk om een canongedicht te schrijven, maar in realiteit kan dat behoorlijk tegenvallen.» (lacht)

Veto: Merkt u een groot verschil tussen Nederlandse en Vlaamse canongedichten?

Claes: «Bij Noord-Nederlanders is praatpoëzie enorm populair. 'Doe maar gewoon' lijkt er een belangrijke stelregel. Huiselijke problemen en sentimentele problemen zijn vaak het onderwerp van hun poëzie. Dat was al zo in de achttiende eeuw.»

«Ik heb de indruk dat de Zuid-

Claes: «Ik had een enorme collectie, het was niet gemakkelijk. Er komt heel veel voor, je moet dat dan turven hoe vaak een gedicht voorkomt in andere bloemlezingen of handboeken. Dat zullen dan wel de grote gedichten zijn. Ik heb veel oudere bloemlezingen gelezen: daarom bevat ze veel oudere poëzie.»

«Soms moet ik ook gewoon de knoop doorhakken. Sommige dichters zijn poetae minores: bij herhaaldelijke lectuur van hun gedichten schieten ze ergens tekort.»

A Brand in het Depot

“In het buitenland zijn we nog niet groot genoeg”

Na de release van hun geprezen derde album 'Judas' en hun bezoek aan menig zomerfestival schuimt het Antwerpse vijftal A Brand dit najaar de Belgische concertzalen af. Volgende week donderdag 27 november is Het Depot in Leuven aan de beurt. Voor deze tour hebben zanger Dag Taeldeman en co een hele nieuwe, diverse set uitgewerkt, inclusief een cover van LCD Soundsystem.

BET BOSSELAERS |

Veto: Ondertussen hebben jullie al een heel aantal optredens achter de rug. Hoe is de tour tot hiertoe verlopen?

Dag Taeldeman: «Momenteel toeren we met The Subs en Malibu Stacy, een zevental optredens. Daar zijn we eigenlijk nog maar net mee begonnen. De festivals en dergelijke zijn heel goed verlopen. Het was tof om na een jaar terug te spelen met de band. We hebben zeer mooie momenten gehad. We hebben o.a. Pukkelpop gedaan, Feest

Taeldeman: «Ik heb eigenlijk geen voorkeur; het zijn twee verschillende dingen. Op een festival kan je moeilijker intieme nummers spelen. Ik vind het allebei leuk: de sfeer kan ongelooflijk zijn op een festival, maar dat kan ook in een zaal.»

YEAH

«De set die we gaan spelen in het Depot is een aangepaste set. We hebben er hard aan gewerkt; ze is speciaal ontworpen om in de clubs te spelen. We gaan proberen een grotere diversiteit aan nummers te spelen. We hebben redelijk wat

voor *Rendez-Vous*, een concept van *Studio Brussel*, red?»

Taeldeman: «Nee, het gaat om Yeah Yeah Yeah van LCD Soundsystem. We wilden een nummer waarvan we een heel eigen versie konden maken en dat nummer leent zich daar perfect toe. We willen helemaal niet LCD Soundsystem naspelen; we maken er gewoon een A Brand-nummer van. We coveren het heel vrij en het is ook een nummer dat we — als we dat zouden willen — een halfuur zouden kunnen spelen, maar het kan evengoed op drie minuten. Het wordt een spontaan moment met vrij veel improvisatie.»

GLAMPOP

Veto: Hoe zit het met de verkoop van jullie nieuwste album 'Judas'? De recensies waren immers zeer lovend.

Taeldeman: «Dan zal het wel een goede plaat zijn zeker, hé!» (lacht)
Veto: Op jullie MySpace wordt jullie stijl onder andere omschreven als 'glampop'. Die omschrijving doet me eerder denken aan bands als Slade, Queen of Kiss. Vinden jullie dat een juiste associatie?

Taeldeman: «Nee. Het kind moet een naam hebben, zeker. Het is ooit door het toenmalige management benoemd, maar de mensen kennen ons nu wel. Die omschrijvingen, ik krijg daar

eigenlijk altijd de kriebels van. Luister gewoon naar de muziek en dan kan je zelf beslissen of je het leuk vindt.»

DEF DAMES DOPE

Veto: Wie heeft de danspasjes bedacht voor de clip van 'Hammerhead'?

Taeldeman: «Dat is eigenlijk heel praktisch gegaan. We wilden voor *Hammerhead* een clip opnemen, maar we hadden echt géén geld. Die clip heeft ons nul euro gekost. We hadden een vriend met een ca-

Taeldeman: «We beginnen in Nederland te spelen — dat is ook buitenland, hé — op EuroSonic, een belangrijk festival in Groningen, en dan gaan we op clubtour. Daarna gaan we in Frankrijk toeren. Twee jaar geleden hebben we daar ook een tourtje gedaan, een tiental optredens. Dat was heel plezant. We hebben samen met Triggerfinger getourd en echt een toffe tijd beleefd. We hebben ook een vijf, zes keer in Parijs gespeeld en toen hebben we ons supergoed geamuseerd.»

“Nederland is ook het buitenland hé.”

mera en een witte ruimte — mijn living — en we wilden iets interessant doen. We hadden twee dingen: een gigantische Beatles Anthology met allemaal snapshots waarop poses van de Beatles worden nagedaan, en dan hadden we die danspasjes. Zo is de clip spontaan ontstaan. We hebben goed gelachen die namiddag en er is eigenlijk niet dieper over nagedacht. We hebben *dingske* van Def Dames Dope dus niet moeten inhuren. (denkt na) *Larissa*, zo heet ze. (lacht)»

Veto: Mikken jullie ook op het buitenland?

Veto: Hoe zijn de reacties in Frankrijk?

Taeldeman: «Op optredens heel goed, maar het is moeilijk om in Frankrijk op de radio gedraaid te worden. Voorlopig zijn we nog geen grote groep in het buitenland, maar in Nederland hebben we al vrij veel gespeeld en worden we ook gedraaid. Ik zou het natuurlijk tof vinden om nog veel in Frankrijk te spelen, dus dat gaan we proberen.»

Veto trakteert: vijf duotickets voor *A Brand* in *Het Depot*. Mail traktatie@veto.be

“De clip van Hammerhead heeft ons nul euro gekost.”

in 't Park, Pukemarock en Leffingeleuren.»

Veto: Allemaal latere festivals dus, aangezien 'Judas' pas in augustus is uitgekomen. Jullie spelen ook veel zaalconcerten dit najaar. Hebben jullie een voorkeur voor festivals of zaalconcerten?

festivals gedaan en willen aan de mensen die nu komen kijken toch iets anders aanbieden. Een andere setlist, een andere volgorde, een cover, enz. Het wordt een andere vibe.»

Veto: Die cover, is dat 'Thunderstruck' van AC/DC (opgenomen

Onder de Toga (?): Paul Cortois (Filosofie)

“Mijn vrouw viel vaak in slaap”

Elke week legt een professor zijn toga af en daarmee ook een verklaring van zijn goede smaak. Zonder ambtskleed zijn academici immers sneller geraakt en dat is net waar het om gaat wanneer veto peilt naar de kunst of cultuur die hen kan vervoeren. Deze week professor Paul Cortois die onder andere cultuurfilosofie doceert.

JELLE DEHAEN |

Paul Cortois: «Ik heb voor dit interview nagedacht wat ik zou kiezen, maar er is zo gigantisch veel. Het is alsof je een schelp van een strand moet kiezen terwijl het vol schelpen, oesters en parels ligt. Ik heb misschien het meeste affiniteit met muziek, maar dat zou me te ver brengen en dus koos ik voor li-

teratuur. Er is een bepaald algemeen menselijk topos dat ook in de literatuur een motief is en dat mij interesseert: het tragikomische. Dat is niet echt een ontwikkeld genre. Toch treft het ons wel want het leven is in zoveel opzichten tragikomisch.»

«Eén van de assen waarop het tragikomische zich afspeelt, is dat van de mogelijkheid of onmogelijk-

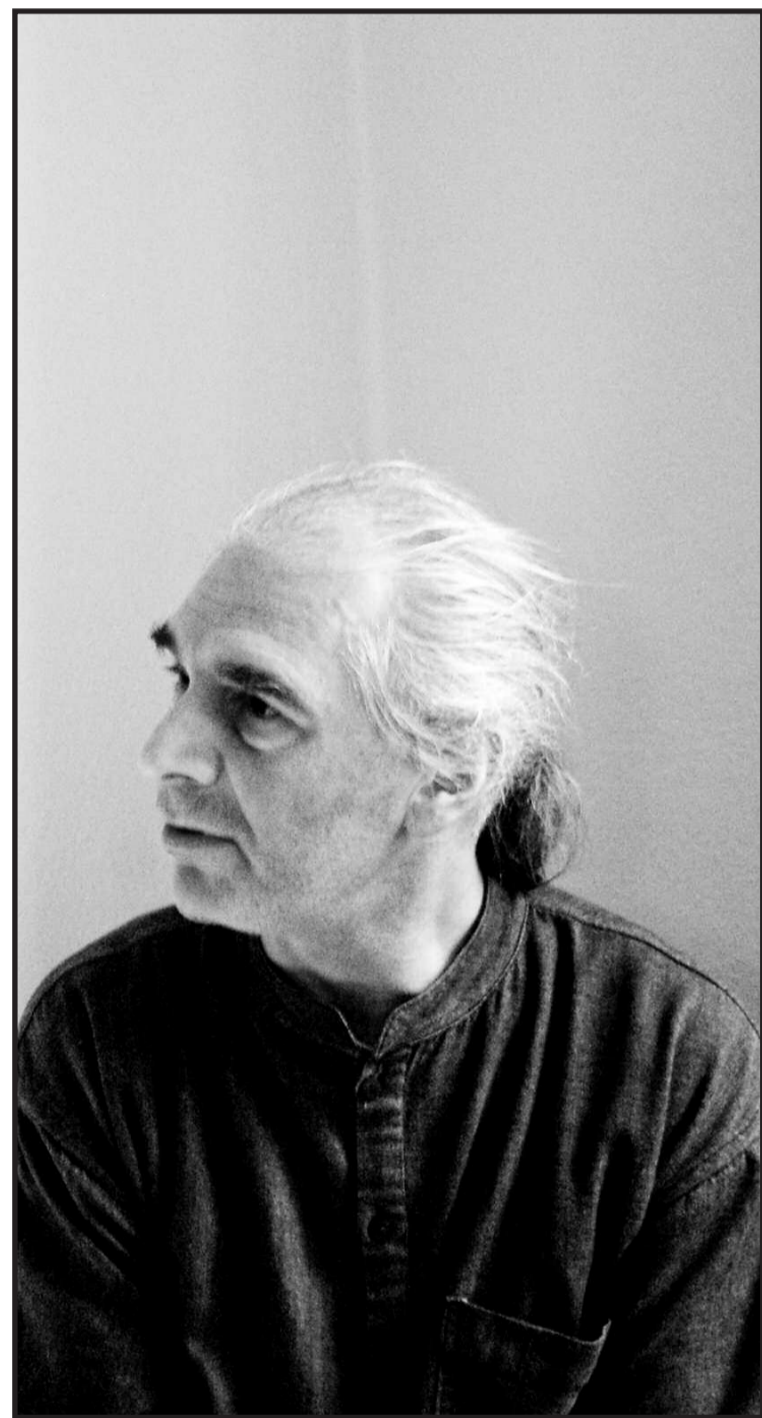
heid van het handelen. Ik heb gekozen voor twee werken die zich elk op een uiteinde van deze as bevinden. Het eerste is *Oblomov* van Gontsjarov. Oblomov is de antiheld die bijvoorbeeld 150 pagina's nodig heeft om uit bed te geraken. Hij is de overtollige man, een figuur in een maatschappij in overgang waarin hij zijn plaats niet vindt. Hij lijkt te verlangen naar iets absoluuts, vooral een absolute liefde, wat voor hem uiteindelijk elke beslissing zo zwaarwichtig maakt dat hij dan maar niets meer doet. Dat maakt hem tragisch, maar Gontsjarov beschrijft dat op zulk een luchtige wijze dat het toch komisch is. Ik denk dat Oblomovs probleem iets is waarmee elke mens geconfronteerd wordt; waar doe ik al die moeite voor en is er iets dat die moeite waard is? Ik las *Oblomov* voor het eerst als student en toen heeft het erg lang geduurd eer ik erdoor geraakte. Waarschijnlijk herkende ik mezelf er toen te veel in (*lacht*) maar enkele jaren later ging het al veel beter.»

ILLUSIES

«Het tweede werk is *Don Quichote*. Waar Oblomov helemaal niets meer deed, deed Don Quichote teveel. Hij verloor zich in ridderromans, in de illusie van een illusie. Ik heb *Don Quichote*'s avonds in bed aan mijn vrouw voorgelezen. Nu is dat boek bijna 1500 pagina's dik en viel mijn vrouw vaak in slaap (*lacht*). Natuurlijk wist ze de dag erna niet meer wanneer ze in slaap gevallen was. Uiteindelijk heb ik dat boek waarschijnlijk drie keer gelezen en heeft het twee jaar gekost eer we er helemaal doorheen waren.»

«Ik weet niet welke van de twee figuren ik liever zou zijn. Bestaat er wel iets tussenin als je eenmaal op die tragikomische as zit? Nu goed, waarschijnlijk zou ik dan toch liever Don Quichote zijn. Zo'n leven is ook niet nastrevenswaardig, maar dan zou ik liever nog wat illusies hebben. Want uiteindelijk sterft Oblomov zonder ooit echt geleefd te hebben.»

«*Don Quichote* is een hilarisch boek, zeker als je het voorleest. Voorlezen zorgt echt voor een hele andere leeservaring. Ten eerste deel je het met iemand anders wat spannend is. Ten tweede is het louter lezen van gedrukte inkt op papier een onvolledige ervaring. Bij poëzie hebben we bijna allemaal het

(ANDREW SNOWBALL)

Filmfirmament

Brideshead Revisited

‘Brideshead Revisited’ is een majestueuze motherfucker van een film die een dik kwartier te lang duurt. Gemaakt met veel vakkennis mankeert hij hier en daar enige bevoegenheid. Verder hebt u geen enkele reden om zich niet richting cinema te reppen.

GEERT JANSSEN |

Wannabe schilder annex atheïst Charles Ryder verlaat zijn droogstoppel van een vader en trekt als eerstejaarsstudent geschiedenis richting Oxford. Daar ontmoet hij de flamboyante katholieke sodomit Lord Sebastian Flyte. Samen zetten ze het op een ongebreideld fuiven. Aardbeien, champagne, sigaretten, herenliefde: *the life, quoi?* Charles mag zelfs mee naar Brideshead, het magnifieke paleis van de familie Flyte. Moeder Flyte is als religieuze *nutcase* en contro-freak een voorloper van Sarah Palin.

Het echte vuurwerk ontploft pas als de ravissante zuster Julia Flyte zich meldt. Wat ons betreft steelt actrice Hayley Atwell met deze rol de show. Wij zijn dan ook voor eeuwig en drie dagen stapelverliefd op haar en stappen zo meteen op een vliegtuig richting het perfide Albion om haar grondig te stalken. Liefde kan nooit illegaal zijn.

ATLAS

We volgen dit plezante kiekje de rest van het decennium naar Venetië, Marokko en de Atlantische Oceaan. Een elektrische spanning tussen het leven van de *bon vivant* en een loodzwaar katholiek schuldgevoel begint zijn tol

te eisen. Sebastian gaat ten onder aan de drank. Julia trouwt met een Canadees en verliest haar kind en haar verstand. Charles wordt een pion in de machtsspelletjes van de hogere adel hoezeer hij zich daar ook tegen verzet.

En passant scoort hij enige successen met zijn schilderijen. Als een hedendaagse Atlas moet hij het leed van de wereld — in casu de familie Flyte en geloof ons daar zit leed genoeg in — torsen op zijn schouders. Wanneer de Tweede Wereldoorlog begint is hij dan ook een gebroken man.

CARNAVAL

Zeker in de eerste helft van de film zijn de decors om van te snoepen. Het interbellum-Oxford is stukken swingender dan ons druilerige Leuven. Charles Ryder is terecht onder de indruk van Brideshead. Camera's zweven over de uitgestreken landschapstuinen en verdwalen met veel plezier door de dui-zenden gangen en hoekjes. Hoogtepunt is het carnaval in Venetië dat met een haast erotische spanning in beeld wordt gebracht.

Hierna is de pret echter voorbij. De toon van de film wordt steeds grijzer en grimmiger. Links en rechts sterven mensen en met de overlevenden gaat het ook niet goed. *All things move toward their end*, om Nick Cave maar eens te citeren. Iemand moet het ten slotte doen. We geven u graag nog de info mee dat *Brideshead Revisited* een verfilming is van het boek van Evelyn Waugh uit 1945. In 1981 heeft de BBC er al een TV-reeks van gemaakt met *the great* Jeremy Irons in de hoofdrol.

Steekkaart

Regie: Julian Jarrold
Cast: Matthew Goode, Ben Whishaw, Hayley Atwell
Duur: 133 min
Release: 26/11/2008
Kort: Three's a crowd

studio
L E U V E N

gevoel dat het gedeclameerd moet worden, maar bij proza vinden we het vanzelfsprekend dat dat niet gebeurt. Maar heel veel boeken, zeker de 19de eeuwse roman,

werden geschreven om voorgelezen te worden. Het voorlezen zet de verbeelding op andere wijze aan het werk, het is echt een hele ervaring.

(In)Site Sagalassos in Bibliotheek Tweebronnen

Een verrassende kijk op een antieke stad

Al sinds 2003 fotograferen Bruno Vandermeulen en Danny Veys de archeologische site Sagalassos, gelegen in het zuidwesten van Turkije. Voor de eerste keer worden hun foto's nu tentoongesteld.

TOM DEMEYER & MAUD OEYEN |

Een Leuvens archeologisch-interdisciplinair team onder leiding van professor Marc Waelkens onderzoekt al achttien jaar de ruïnes van de antieke stad Sagalassos. Afgelopen zomer legden de archeologen nog een beeld van de Romeinse keizerin Faustina de Oudere bloot. De ontdekking van een kolossaal beeld van keizer Hadrianus haalde eerder al de wereldpers. Maar Sagalassos is veel meer dan dat.

Dat er bij archeologische opgravingen ook wel eens fotografen

aan te pas komen, hoeft niet te verbazen. Een foto geldt immers als de meest objectieve getuige van het archeologisch proces. “Als je kijkt naar fotografie op een archeologische site, dan zie je dat men eigenlijk enkel aan registratie doet. Het gaat om een vrij laag basisniveau. Op die manier kunnen opgravingen gedocumenteerd en gereconstrueerd worden. Die beelden worden ook gebruikt in publicaties, als een vorm van bewijsmateriaal,” vertelt Bruno Vandermeulen, fotograaf aan de subfaculteit Archeologie. “Iedereen is er wel van overtuigd

dat een foto zijn limieten heeft als bewijsmateriaal. Men gebruikt bijvoorbeeld ook tekeningen. Een tekening is een abstractie van iets. Het laat details weg die niet relevant zijn. Een foto toont alles, en dat is eigenlijk te veel.”

Vandermeulen: “In wetenschappelijke artikelen worden vaak tekeningen gebruikt, omdat die bepaalde zaken duidelijker laten zien dan een foto. Maar een tekening maken is iets heel subjectief. Het is een menselijke handeling. Wij hebben dat idee doorgetrokken naar de fotografie. In plaats van foto's te nemen — zoals de archeologen dat doen — hebben wij geprobeerd om beelden te maken. We willen een veel actievere vorm van fotografie

bedrijven en bijvoorbeeld echt bewust standpunten kiezen. We gebruiken ook geen doordeweekse camera. Met de camera's die wij gebruiken kan je accenten leggen binnen foto's. Je kan kiezen welke zones je scherp wil en welke niet. Je kan zaken met elkaar in verband brengen. Met gewone fotografie is dat niet mogelijk.”

Vandermeulen wijst ook op de historische context van de relatie tussen fotografie en archeologie: “Napoleon nam al tekenars mee om te zorgen voor de registratie van historisch erfgoed. Dankzij de fotografie kan dat registreren veel sneller en goedkoper gebeuren. Sinds de jaren 1920 wordt de fotografie als standaardpraktijk gebruikt bin-

nen de archeologie, maar eigenlijk heeft men al vanaf 1842 fotografen uitgestuurd voor inventarisatie.”

“We wilden de foto's absoluut in Leuven tentoonstellen. De stad Leuven sponsort de opgravingen in Sagalassos. Louis Tobback is daar ook al twee keer ter plaatse geweest. Leuven was ook erg geïnteresseerd. Op de tentoonstelling hangen trouwens niet alleen nieuwe foto's maar ook foto's uit het fotoboek van begin dit jaar. Deze tentoonstelling is eigenlijk nog maar de eerste stap in ons project,” aldus Vandermeulen

(In)Site Sagalassos. Nog tot en met 10 januari elke woensdag, donderdag en vrijdag van 10u tot 17u en op zaterdag van 14u tot 17u in Bibliotheek Tweebronnen (www.mleuven.be).

KULEUGEN

Maandag 24 november 2008 — jaargang 4 — 2008-2009 — nummer 9 — www.kuleugen.be

Almaprijzen kloppen toch!

Wat elke student afdeed als geldmelkerij en winstbejag of als leugens en bedrog, blijkt na doctoraatsonderzoek toch te kloppen. "Studentenrestaurant Alma kan er inderdaad niet aan doen dat haar prijzen zoveel stijgen," zegt econoom Yen Dollarski.

Jaar na jaar zagen we de prijzen van studentenrestaurant Alma de hoogte in gaan. Dit jaar werd het

voor vele studenten echter teveel van het goede en zijn prijzen als €4,90 niet meer studentikoos. De schuld werd al rap afgeschoven op het jodenbewind van de directie. Deze schoven de zwarte piet (jawel, hij is in het land) door naar de stijgende voedselprijzen, de vernieuwingskosten die op komst zijn (jawel, deze zijn er nog niet) en de druk die ze moeten uitoefenen op Sodexo en aanverwante bedrijven om hun prijzen te drukken.

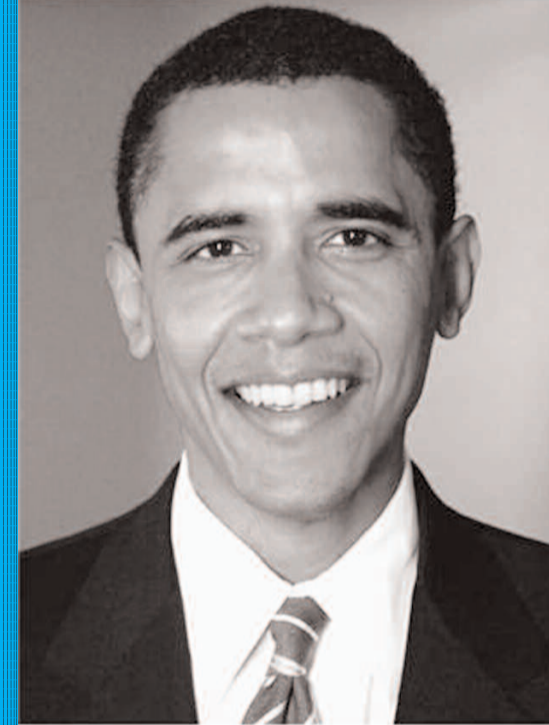
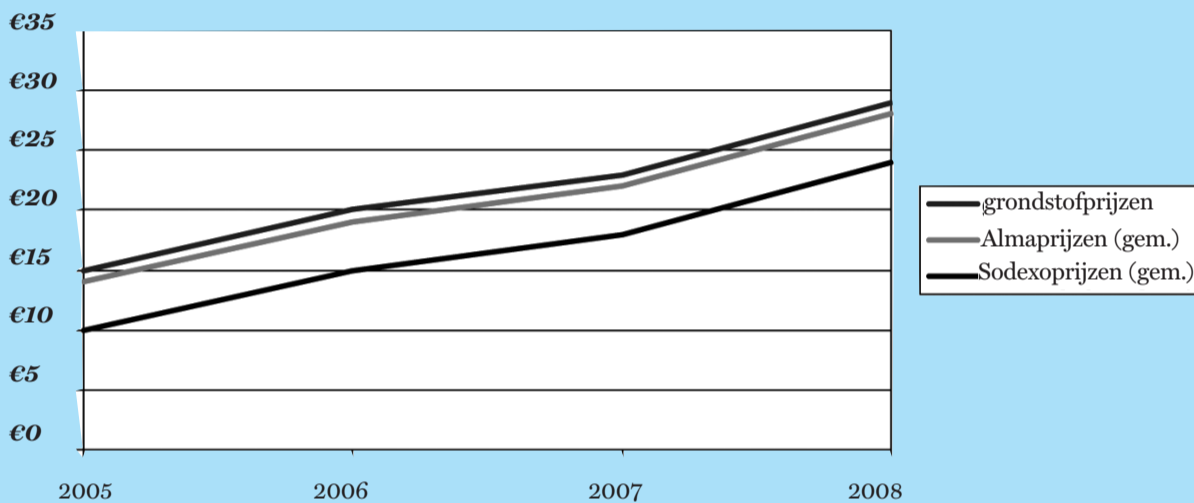
In een eerste luik van het doctoraat nam

Dollarski de stijgende prijs onder de loep. Dollarski: "Inderdaad, alle mondaine factoren in acht genomen, gelet op de politieke en economische slagkracht van onze natie en de werking van het monetair systeem, kan ik maar één ding zeggen: Alma rekent geen eurocent teveel aan voor haar maaltijden".

"In mijn tweede deel neem ik de prijzen van Sodexo in ogenschouw. We zien dat deze ook evolueren met Alma, niet meer of niet minder. Alma is, zoals ze zelf ook verkondigd heb-

ben, de norm. Wie had dat gedacht..." vertelt Dollarski ons. "Tot slot merkte ik ook dat er een serieuze kost komt in de nabije toekomst, maar dat deze al jaren is opgenomen in het beleidsplan, als waren het visionairs!".

De opgenomen grafiek hebben we ontleend aan de recentste versie van het doctoraatsschrift: "Leven en dood in den Almast, een studie naar prijscorrectheid en ethische code".

Whoopsadaisy, I can get myself a white man's job!

Erratum.

Dit is een rechtzetting bij het artikel "Barack Obama verongelukt" uit de KULEUGEN 8 van vorige week. Daags na publicatie is de kersverse president elect van de Verenigde Staten levend en wel opgedoken om een speech te geven over kleingeld. Een woordvoerder van de brandweer van Chicago bevestigde dat de verongelukte persoon "Niet Obama maar een andere nikker" was.

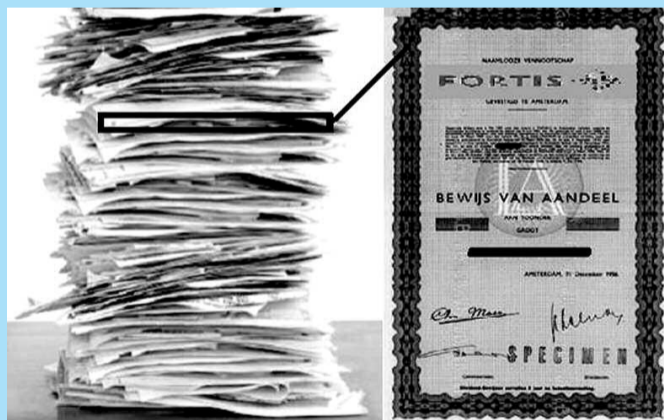
Running mate Joe Biden was niet beschikbaar voor commentaar omdat hij worstelde met "The hangover to end all hangovers." Belgisch oud-premier Mark Eyskens was wel beschikbaar voor commentaar. Hij stelde dat het doodnormaal is dat een groot staatsman en ouderling als hemzelf duikgerief en enig wapentuig op zijn bureau bewaart. Daarna schreef Eyskens een prachtig gedicht opgedragen aan Barack Obama dat de hele redactie van de KULEUGEN tot tranen beroerde.

nieuw moet investeren in nieuwe, accurate procentuele cijfers, die door de vereiste extra berekeningen meer kosten dan simpele absolute cijfers. Geld dat volgens mij beter besteed kan worden aan watervoorziening in de derde wereld."

Om één en ander aan de studerende man/vrouw te brengen, wordt de actie gekoppeld aan een aflevering van het programma Fata Morgana, in samenwerking met Woestijnvis. De kring die de kraan het overtuigendst dicht kan houden, wint een driedaags verblijf in Spa.

Kuleugen geeft weg:

Kladpapier voor de komende examens!

Week van de Stank: doe mee!

U kon het vorige week nog lezen in uw lijfblad: wereldwijd hebben een miljard mensen geen toegang tot drinkwater en twee en een half miljard geen sanitaire voorzieningen. Mooie cijfers, maar het kan altijd nog beter. Dat vindt ook Wolfram Aernoudts, professor Internationaal Onrecht aan de KULEUGEN. Daarom roept hij de universiteit, maar ook de studenten van onze Alma Water via de actie "De Week van de Stank" op om een week lang op alle gebied de kraan dicht te draaien, ten dele in het kader van een nieuwe aflevering van Fata Morgana, maar ook wel een beetje uit solidariteit.

Prof. Aernoudts: "Het zijn inderdaad mooie cijfers, maar we mogen niet vergeten dat er voor elk absoluut aantal in de tabellen ook een procentueel aantal is. En daar wringt het schoentje: doordat de wereldbevolking steeds toeneemt, verandert de procentuele verhouding drastisch. Dat betekent dus ook dat de internationale gemeenschap op-

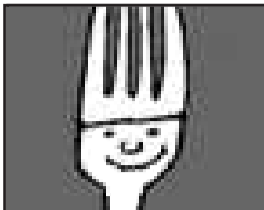
Freddy

door Sh3L14C

*** Zoekertjes **Freddy zkt iniertekstualiteit**
 ***Leser zkt laatste pugina** Appel zkt Cobra**
 ***Professor zkt toga** Limburg zkt faculteit**
 ***Route zkt kot** Student zkt bloed**
 ***Wina zkt KLA** Mauro zkt barman**
 ***universiteit zkt ranking**

Menu van de week

in Alma 1-2-3

25 - 28 november 2008

A1 = alleen Alma 1

A3 = alleen Alma 3

A2 = alleen Alma 2

= vegetarisch

dinsdag

Gehakte steak met rode kool A1+A3	2,60
Bami goreng	3,90
Heekfilet met blanke botersaus en oventomaat met rozemarijn A3	4,50
Koninginnenhapje A2	3,40
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	4,50
Steak met groenten en saus A1+A2	4,90
Spaghetti bolognaise A2	2,60-3,00
Tex Mex vegetarisch 	4,90
Mosselen natuur A1+A3	7,40
Mosselen op Provençaalse wijze A1	7,40

woensdag

Hertoginnenkrokant met erwten en wortelen	2,60
Koninginnenhapje A1	3,40
Loempia voor oosterse lekkerbekken	3,40
Groentenmousaka met aardappelschijfjes 	3,90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A1+A3	4,50
Lasagne al forno	4,50
Spaghetti bolognaise A3	2,60-3,00
Mosselen natuur A2	7,40

donderdag

Kippenbil met appelmoes A2+A3	2,60
Koninginnenhapje A3	3,40
Kalkoenlapje met selder in room en jagersaus A2+A3	3,90
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A2	4,50
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A2	4,50
Wienerschnitzel met boontjes en gratinaardappelen	4,50
Broccolitaart met slaatje 	4,90
Steak met groenten en saus A1+A3	4,90
Mosselen natuur A1+A2	7,40
Mosselen op Provençaalse wijze A1	7,40
Spaghetti bolognaise A1	2,60-3,00

vrijdag

Boomstammetjes met krikjes in brandewijn en savooistoemp	3,40
Koninginnenhapje A2	3,40
Gepaneerd gevogeltelapje met thymysaus en erwten	4,50
Kippenlapje met groenten, saus en kroketten A3	4,50
Steak met groenten en saus A1	4,90
Spaghetti bolognaise A3	2,60-3,00
Vegetarische spaghetti A1+A2 	2,60-3,00

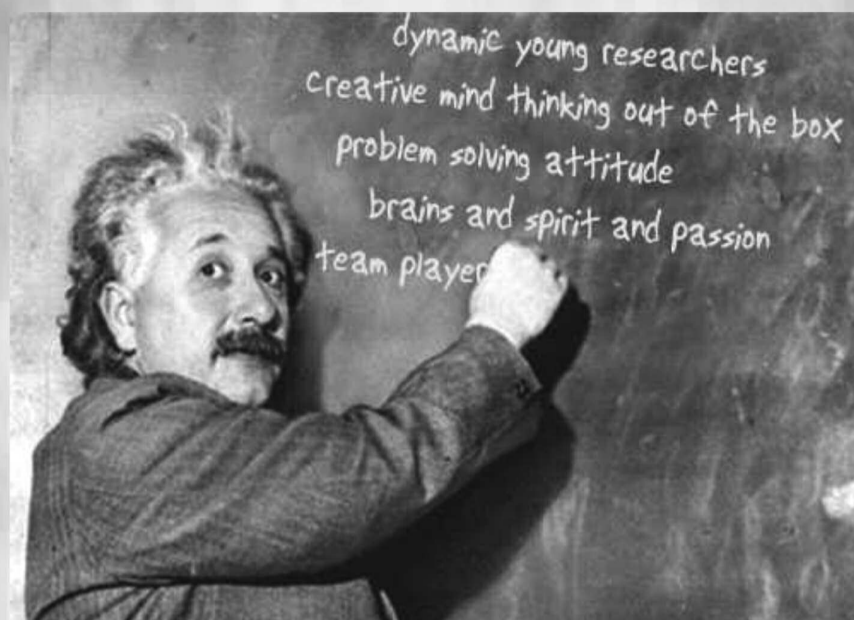
Filmticket voor slechts 5€ ?

Om van **maandag tot vrijdag** naar om het even welke prent in Kinopolis te kunnen? Te koop in alle ALMA-resaurants! De actuele filminformatie vind je steeds op onze placemats of op de Kinopolis website.

Kijk ook op de website voor menu **gasthuisberg**, **Justus Lipsius** en **pauscollege**

(advertentie)

WANTED

REWARDS

*inspiring environment...innovative setting...
career launch...huge range of opportunities...
concentration of teaching and research...outstanding
reputation...
international environment*

Informatie-avond over doctoreren

Voor laatste jaar Masterstudenten K.U.Leuven
2 december - 17.00u - auditorium Max Weber, Parkstraat
Informatie en registratie via <http://set.kuleuven.be/phd/infoavond> en
<http://gbiomed.kuleuven.be/phd/infoavond>

georganiseerd door
Arenberg Doctoraatsschool voor Wetenschap & Technologie
en Leuven International Doctoral School Biomedical Sciences

Verantwoordelijke uitgever: Veerle.DeVos@gbiomed.kuleuven.be

Loop eens langs bij

De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding, fietsen, huisraad, boeken, platen, cd's en pakken snuisterijen...

De Kringwinkel SPIT:

Ijzerenmolenstraat 10-12 in Heverlee

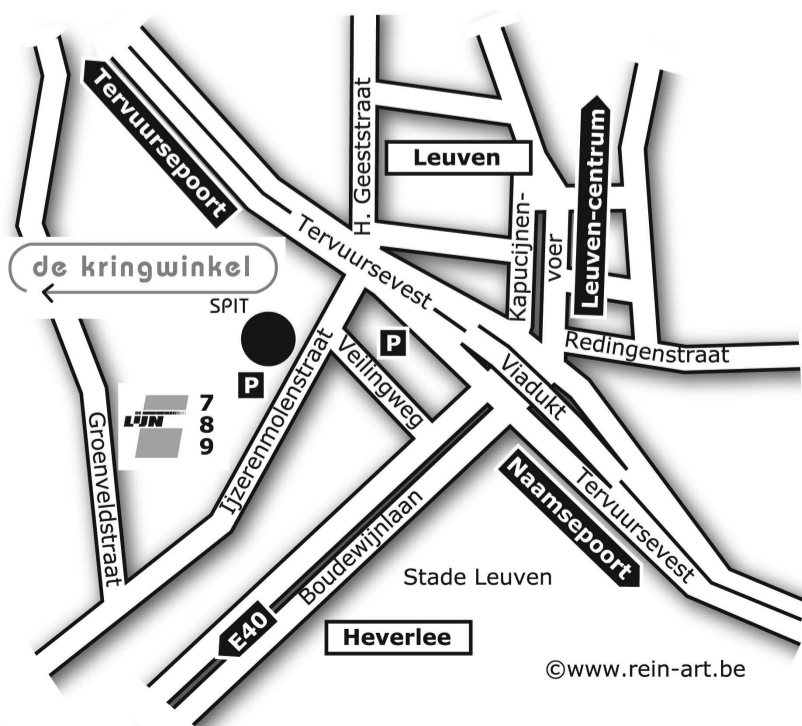
Open: ma - vrij: 10 - 18u

zat: 10 - 17u

zo: gesloten

Tel.: 016 65 29 57

Web: www.spit.be

©www.rein-art.be

(advertentie)

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 35 - Nummer 9
Maandag - 24 november 2008

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofredacteur:

Ken 'Athena' Lambeets

Redactiesecretaris & V.U.:

Christoph '3 Suisses' Meeussen
's Meiersstraat 5 - 3000 Leuven

Redactie:

Ruben 'After Eden' Bruynooghe, Christine 'Betsey Johnson' Laureys, Eric 'Calvin Klein' Laureys, Roel 'Princesse Tam Tam' Moeurs, & Maud 'La fille d'o' Oeyen,

Medewerkers deze week:

Joachim 'No Romeo' Beckers, Pieterjan 'Hush' Bonne, Bet 'Chatal Thomas' Bosselaers, Pieter 'Maidenform' Declercq, Jelle 'Fila' Dehaen, Wouter 'PrimaDonna' Dhaeze, Jurgen 'DKNY' D' Ours, Tom 'Playtex' Demeyer, Elke 'Tommy Hilfiger' Desanghere, Lisa 'Valisere' Develtere, Wouter 'Sloggi' Dhaese, Philip 'Etam' Gallasz, Isabelle 'La Perla' Geeraerts, Maarten 'Triumph' Goethals, Geert 'Wonderbra' Janssen, Michiel 'Kenzo' Leen, Martijn 'Intimissimi' Sermeus, Ide 'Implicite' Smets, Andrew 'Rosy' Snowball, Kris 'Barbara' Vanelderden, , Xavier 'Ariane' Vankeirsbulck, Bo 'Lovable' Vanluchene, Vincent 'Simone Perèle' Vanneste & Stephanie 'Bolero' Verbecken.

Cartoons:

Elias Gits, Negu & Sh3LL4C

DTP:

Ruben Bruynooghe, Maarten, Goethals, Ken Lambeets, Christine Laureys, Christoph Meeussen, Roel Moeurs & Maud Oeyen.

Eindredactie:

Eric Laureys & Roel Moeurs.

Internet:

www.veto.be

Publiciteit:

Alfaset cvba - Annelies 'Kookai' Magits
alfaset@loko.be
016/22.04.66

Drukkerij:

Tuerlinckx (Molenstede)
Oplage:
9000 exemplaren
ISSN-nummer:
0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdagmiddag plaats om 16u en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (lingeriemerken, tekst, foto, lay-out,...) zijn welkom op de redactievergadering of op het redactieadres. Lezersbrieven en vrije tribunes kunnen tot vrijdag 14u, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kringkalender

BABYLON

Satanische Avond @ Fak
Letteren op 26/11 om 21u

CHEMIKA

Ice Ice Baby TD @ Albatros
op 27/11 om 22u

HISTORIA

Schimmelpaardty @
Albatros op 3/12 om 22u

MEDICA

Erotic Night @ Doc's Bar
op 27/11 om 22u

POLITIKA

Studio 100 feestje 2e bach
@ politika kaffee op 26/11
om 22u

Eindejaarscantus @
zaaltje achter Pavlov op 1/12
om 20u30

**PSYCHOLOGISCHE
KRING**

90's TD @ MusicafE op
27/11 om 22u

SPORT

WSF - Klimhappening @

KHLeuven op 3/12 om 16u

VLAAMSE

TECHNISCHE KRING
TrippelTD @ Musicafe op
2/12 om 22u

DEKELTEN

Comedy Night De Kelten @
ECHO Heverlee op 27/11
om 18u

Sintcantus De Kelten
@ Ambiorix op 2/12 om
20u30

!!!Zoekertjes!!!

Veto zoekt zeven verschillen met The Voice *** Vervenne zoekt positief eindrapport *** Academisering zoekt duidelijkheid *** EindRed zoekt kussend vriendje *** Redacteur student/vetopin-up zoekt casual girlfriends *** Bettina Geysen zoekt nieuwe job *** Inleiding zoekt samenvatting *** VVS zoekt immer charmante voorzitter *** Strooidiensten zoeken weerbericht ***

Minisudoku

6	7			4				
5		3		1		6		
1			6	7		4	8	
3		7	8		4			5
		5	7			3	4	
						7	1	6
	8				2			
4			3	9			6	2
							5	7

AD FUNDUM!

Elke dinsdagavond
tussen 8 en 9

Studentenradio op het
ritme van de bierstad

MIX FM
102.6 Leuven
106.7 Herent * 107.1 Oud-Heverlee

(advertentie)

Berichten

Radio Scorpio (106 FM)

MENU VAN DE WEEK

DINSDAG**Camera Obscura (19-20u):**

Internationaal Kortfilmfestival Leuven:
Interview, recensies en sneakverslag &
Filmtickets te winnen

VRIJDAG**Sterrenplaten (20-21u):**

Vrijkaarten voor Mika Miko (06/12 live in
de Botanique) & Abe Vigoda (07/12 live in
de Botanique)

Aflevering gemist? Herbeluister de uitzendingen van Wake up, Funtime, Netwaves en De Achtergrond via www.radioscorpio.com

Oplossing

6	8	3	9	5	7	4	1	2
7	1	2	4	6	8	3	5	9
9	5	4	1	2	3	7	6	8
3	6	5	7	9	4	2	8	1
4	2	8	3	1	6	9	7	5
1	9	7	2	8	5	6	3	4
8	3	6	5	4	9	1	2	7
2	7	9	8	3	1	5	4	6
5	4	1	6	7	2	8	9	3

92,9%

van onze studenten
vindt direct werk
na afstuderen.

De anderen gaan eerst met vakantie.

WWW.JEWERKTVOORJEHETMERKT.BE

KHLEUVEN

KATHOLIEKE HOGESCHOOL LEUVEN

Associatie Katholieke Universiteit Leuven

(advertentie)

“Ik neem mezelf niet au sérieux”

De Week van de Smaak verwende uw hongerige magen vorige week met een hele resem aan culinaire evenementen. Mocht je het studentenrestaurant Alma bezocht hebben, merkte je een nieuwigheid in het vertrouwde Almamenu op: Haché Parmentier. Het ging om een eenmalige gastronomische uitschieter die mede op het palmares geschreven kan worden van de stadskok van Leuven, Jeroen Meus.

IDE SMETS & BET BOSSELAERS |

Veto: De Week van de Smaak bestaat nog maar enkele jaren. Was er nood aan een evenement om mensen bij elkaar te brengen?

Jeroen Meus: «Ik vind van wel. Alle manieren zijn goed om iets te doen voor en met elkaar. Je hebt daar geen nood aan als het er niet is. Heb ik nood aan nieuwe schoenen? Neen, want mijn oude schoenen zijn nog niet versleten. Het is wel plezant. De Week van de Smaak wordt trouwens ook ondersteund door een heel groot platform dat van de overheid uitgaat. Als je een activiteit in gedachten hebt, kan je daar beroep op doen en heb je meteen een grote respons. Verder kan je via het evenement gastronomie en goede doelen naar voor brengen en daar is op zich nood aan.»

EIWITSTOORNIS

Veto: U kookte samen met Tobback voor 55 mindergestelde mensen. Voelde dat niet raar om de volgende dag in uw restaurant luxe gerechten te bereiden?

Meus: «Als je niets doet, dan is niets tegenstrijdig. Het is pas tegenstrijdig als je niet zorgt dat je balans in evenwicht is. Mocht de balans naar de andere kant overhellen, kan ik mijn boterham niet verdienen. Ik schaam mij niet omdat ik bijvoorbeeld met foie gras werk. Ik ben een hele dag bezig met coquilles en kreeft, maar ik doe ook graag eens iets voor anderen. Dat is een andere pet op zetten. Ik werk ook samen met PKU, een organisatie die onder andere zorgt dat mensen met een eiwitstoornis eens op restaurant kunnen gaan. Ik geef een vol restaurant weg voor Music for life. Dat is allemaal heel mooi, maar je moet het natuurlijk kunnen bolwerken.»

Veto: Was burgemeester Tobback eigenlijk een keukentalent?

Meus: «Neen! Dat is ook niet nodig natuurlijk. Ieder zijn eigen job. Hij is een heel goede burgemeester. Ik ben fan van die mens. Hij is een heel grappige soms cynische en droge gast die zijn stiel kent.»

Veto: U kookte deze week ook in de Alma. Viel het gerecht in de smaak bij de studenten?

Meus: «Ik heb natuurlijk niet zelf gekookt. Als stadskok ben ik bezig met ideeën, maar ik ga ze niet uit-

werken om dat onder de knie te krijgen. Ik heb daar dus niet de patten geschild. Daar heb ik geen tijd voor. Het is gewoon geweldig dat een bedrijf dat zesduizend maaltijden per dag serveert zich heeft geëngageerd voor de Week van de Smaak en dat is belangrijk. Dat ze dat initiatief nemen, is mijn verantwoordelijkheid.»

Veto: Studenten lijken tegenwoordig alleen nog maar Italiaans en kebap te eten. Wat vindt u daarvan?

Meus: «Shame on them! Ik ben net terug van Amerika en als die eetcultuur overwaait naar hier dan zijn

men eten.»

Veto: Wat at u zelf toen u voor kok studeerde?

Meus: «Tarbot, kreeft, langoustines. Ik at vaak twee maal per dag warm met bediening aan tafel. Het was een viergangenmenu: koud voorgerecht, soep, hoofdgerecht en dessert. Wij kookten dat voor elkaar.»

AUTODITACT

Veto: Hoe bent u ooit op de kokschoon beland?

Meus: «Ik ben te logisch ingesteld om iets algemeen te volgen en dan later nog te moeten kiezen. Ik heb nooit begrepen waarom je sinussen van een hoek moet berekenen, maar een patat schillen, koken en opeten, dat snap ik wel. Ik wil weten waarom ik op school zit. Ik werk al van mijn zestien jaar en julie willen niet weten waar ik alle-

maal gezeten heb. Het is een lange weg geweest, maar ik heb er hard voor gewerkt. Op mijn 21ste ben ik chef kok geworden. Dat is vroeg, veel te vroeg, maar ik was het beu om zelf onder chef-koks te werken omdat ze durven roepen, tieren en slagen. Ik ben gewoon op mezelf begonnen, maar heb er echt wel aan moeten sleuren: overal gaan eten, boeken lezen, werken, werken. Ik ben eigenlijk autodidact.»

Veto: U hebt ook al een hele TV-carrière opgebouwd. Was dat toevallig of had u die manier in gedachten om uw recepten aan de man te brengen?

Meus: «Die TV-carrière kwam out of the blue. Ik wou dat niet. Ben ik daar überhaupt wel mee gezegend? Waar ik ook kom, Barcelona, Milaan of Frankrijk, er zijn overal Vlamingen. Dat is de keerzijde van de medaille. Ik kom op TV omdat ik dat graag doe en omdat ik mag doen wat ik wil doen. Ik moet niet met producten werken waar ik niet in geloof. Ik kom nooit zomaar op TV tenzij ik iets kan maken waar

VISIE

Veto: Gebruikt u die buitenlandse culinaire invloeden ook in uw keukens?

Meus: «Neen, want een kok is ondergeschikt aan zijn producten. Producten zijn zeldzaam; ik laat hen graag tot hun recht komen. Indisch, Japans, dat zijn supergerechten, maar ik onthoud dat ge-

ver niet bij een TV-kok komen eten, maar uiteindelijk dan toch bezwaken zijn. Ze denken dan: “Laat

STREEKGERECHT

Veto: Tegenwoordig schieten kookprogramma's als paddestoelen uit de grond op het Vlaamse scherm. Wat vindt u daarvan?

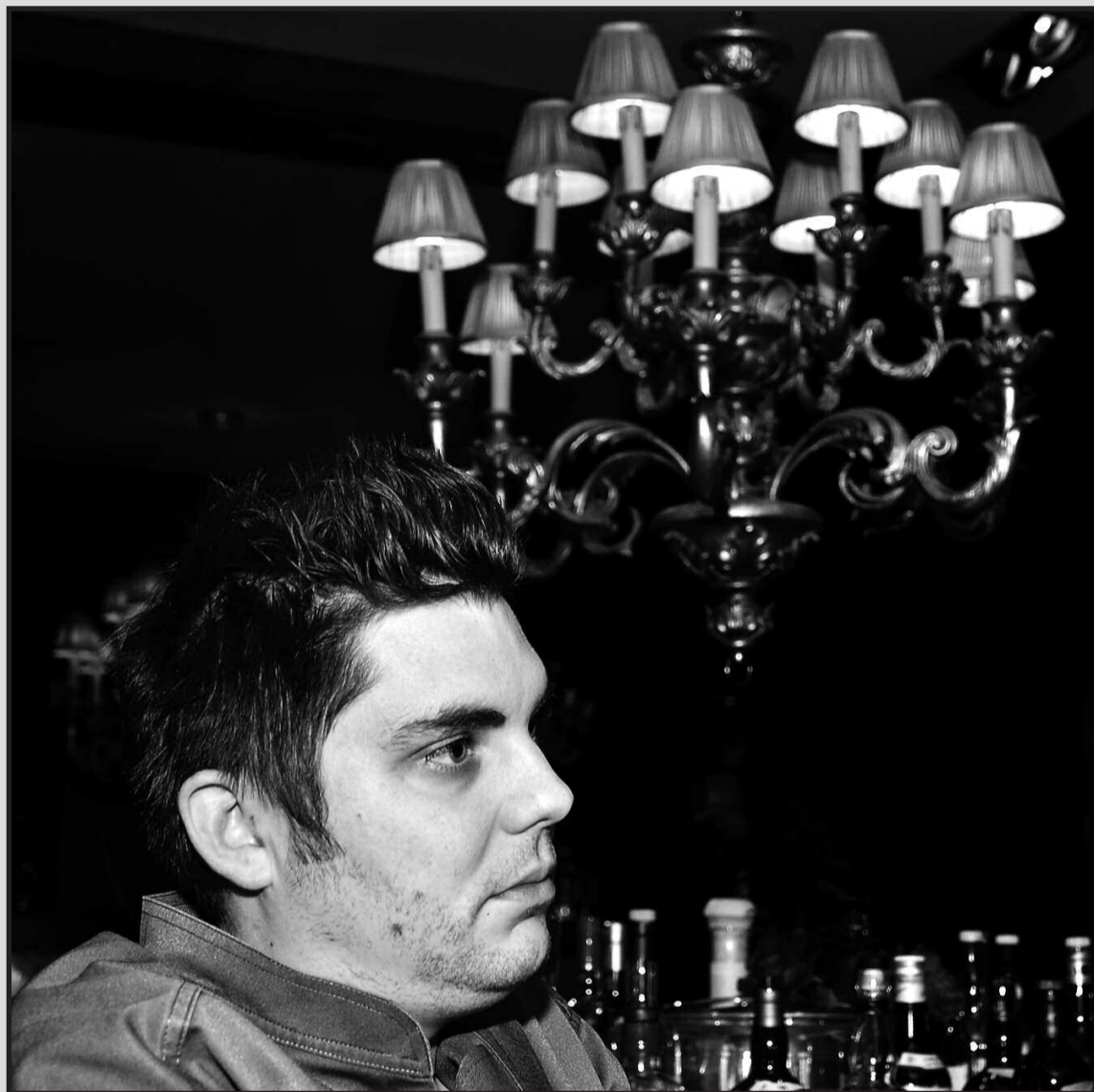
Meus: «Het is goed dat koken wordt gepromoot, maar er verschijnt ook heel veel rommel op TV. Volgend seizoen kan je op de BBC naar het programma The Restaurant kijken. Dat is een intelligent, mooi en goed gecast programma. Misschien hebben zij meer middelen, maar het resultaat is in ieder geval een schot in de roos. Je kan er ook nog iets uit leren. Op de Vlaamse TV komen kookprogramma's op het scherm die zonder visie zijn gemaakt. Ik kan me al zo inbeelden hoe dat in zijn werk gaat. Een programmamaker heeft net een lekkere maaltijd gegeten in een restaurant, roept de kok bij zich en vraagt: “Heeft u geen zin om een kookprogramma te presenteren?” Hoe, wie en wat voor kok daar houden ze zich niet mee bezig.»

Veto: Als stadskok van Leuven bedacht u het streekgerecht de Leuvense paté. Had Leuven volgens u een tekort aan streekgerechten?

Meus: «Het heeft met ego te maken; het maakt je wat onsterfelijk. Eigenlijk is dat net waar ik niet tegen kan bij andere mensen. Ik werk graag met streekgerechten, maar eigenlijk zijn er te weinig écht Leuvense. Ik kan me alleen de Leuvense handjes bedenken. Ah nee, de Leuvense Fonskes en de Antwerpse handjes. Zie je, ik haal ze al door elkaar. Het is natuurlijk pas over 25 jaar een streekgerecht en dat wordt het ook alleen maar omdat het naar Leuven vernoemd wordt. Het is natuurlijk niet gemaakt met producten van Leuven. Rabarber is niet typisch Leuven en mosterdgraan ook niet, maar ze behoren wel tot de ingrediënten. Het is de combinatie die het een streekgerecht maakt. Leuvense paté wordt trouwens niet de echte naam. Er wordt nog een wedstrijd georganiseerd om het een echte Leuvense naam te geven.»

Veto: U bent de eerste stadskok. Hoe is dat eigenlijk gekomen?

Meus: «Jimmy Dewit (Bobby Ewing, red.), de stadsDJ heeft me ertoe verleid. Ik doe het heel graag, maar het is veel werk. He fucked me! (lacht) Misschien ben ik weer te perfectionistisch, want ik steek er veel tijd en werk in. Ik neem mezelf niet au sérieux, maar enkel hetgeen ik doe.»

(STEPHANIE VERBEKEN)

“Op de Vlaamse tv komen kookprogramma's op het scherm die zonder visie zijn gemaakt”

werken. Ik ben niet degene die op de vergaderingen van het schepencollege de maaltijden kookt. Ik heb Alma vooral een beetje gestuurd en getriggerd om deel te nemen aan de Week van de Smaak. Het recept heb ik zelf niet bedacht. Alma is een groot bedrijf met een eigen werkmansier en dat is niet mijn manier van werken. Ik zou twee weken in de grootkeukens van Alma moeten

door groot geworden. Dat is puur convenience: alles moet kant en klaar zijn. Mocht ik student zijn, zou ik ook zo denken. Het is waarschijnlijk zelfs niet anders dan vroeger; ook mijn vader zal geen steak in de pan hebben gebakken. Je kan tegenwoordig 24/24 eten kopen. Mijn kinderen zullen later ook hun plan moeten trekken, maar natuurlijk mogen ze ook hier in Luzine ko-

maak gezeten heb. Het is een lange weg geweest, maar ik heb er hard voor gewerkt. Op mijn 21ste ben ik chef kok geworden. Dat is vroeg, veel te vroeg, maar ik was het beu om zelf onder chef-koks te werken omdat ze durven roepen, tieren en slagen. Ik ben gewoon op mezelf begonnen, maar heb er echt wel aan moeten sleuren: overal gaan eten, boeken lezen, werken, werken. Ik ben eigenlijk autodidact.»

Veto: U hebt ook al een hele TV-carrière opgebouwd. Was dat toevallig of had u die manier in gedachten om uw recepten aan de man te brengen?

Meus: «Die TV-carrière kwam out of the blue. Ik wou dat niet. Ben ik daar überhaupt wel mee gezegend? Waar ik ook kom, Barcelona, Milaan of Frankrijk, er zijn overal Vlamingen. Dat is de keerzijde van de medaille. Ik kom op TV omdat ik dat graag doe en omdat ik mag doen wat ik wil doen. Ik moet niet met producten werken waar ik niet in geloof. Ik kom nooit zomaar op TV tenzij ik iets kan maken waar

woon. Dat is een visie. Ik houd van mensen met een visie die weten waar ze naartoe willen. Mocht ik het verleden bepaalde TV-aanboden aangenomen hebben, dan had ik op mijn dertigste een rijk man kunnen zijn. Ik had dan wel producten moeten gebruiken tegen mijn zin. Ik ben een productenfreak en zou er niet mee kunnen leven dat er een merk op mijn kop stond geschreven. Canvas heeft me gevraagd, daar raak je niet binnen. Ik breng er iets origineel, maar het blijft natuurlijk entertainment.»

CREATIEF

Veto: Stellen de klanten in Luzine hogere eisen omdat je op TV komt?

Meus: «Ja, de mensen verwachten meer. Wij beginnen op minvijf. Je mag geen twee dingen goed in België: niet én een succesvol Tv-programma hebben én een goed restaurant runnen. Ik noem dat geen uitdaging — ik haat dat woord — daar ben ik te beredeneerd voor. Hier komen vaak mensen binnen met een langgerekt gezicht die lie-